

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 24 / CAI / 11.12.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CAI\24CAI\

Fitxer 24CAI1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 24, dijous 11 de desembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 24 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Anna Navarro i Descals](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Josep Tomàs Salas Darrocha davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè aquesta en valori la idoneïtat per a ésser elegit director de l'Oficina Antifrau de Catalunya (tram. 279-00001/15). Conseller, Departament de la Presidència Substanciació.
2. Proposta de resolució sobre la situació de les persones que van aprovar les proves selectives de la convocatòria núm. 824 (tram. 250-00633/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 20; esmenes: BOPC 306, 31).
3. Proposta de resolució sobre el garantiment dels drets lingüístics en la convocatòria de funcionaris municipals d'habilitació estatal (tram. 250-00673/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 272, 53; esmenes: BOPC 306, 41).
4. Proposta de resolució sobre el mal funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores (tram. 250-00696/15). Grup Mixt. Debat i votació (text presentat: BOPC 279, 62).
5. Proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines (tram. 250-00710/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 291, 5; esmenes: BOPC 347, 146).
6. Proposta de resolució sobre la compensació als ens locals per les competències impròpies que gestionen (tram. 250-00729/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 299, 66; esmenes: BOPC 347, 148).
7. Proposta de resolució sobre la participació d'empreses israelianes a esdeveniments de Fira de Barcelona (tram. 250-00747/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 309, 19).
8. Proposta de resolució sobre les cessions del president del Govern de l'Estat al separatisme com a colofó de dècades de cessions del bipartidisme (tram. 250-00763/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació (text presentat: BOPC 315, 140).

La presidenta

Molt bon dia a tothom. Si els sembla, començaríem aquesta Comissió d'Afers Institucionals d'avui dijous 11 de desembre. Demanaria, en primer lloc, que els diferents grups parlamentaris, si ens poden notificar les substitucions que hi haurà al llarg de tota la sessió. Per part del Partit Popular.

Juan Fernández Benítez

Pau Ferran substitueix el diputat Alejandro Fernández.

La presidenta

Perdoni. Per part del grup de Junts.

Glòria Freixa i Vilardell

La diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet.

La presidenta

Per part del grup socialista.

Ivana Martínez Valverde

El diputat José Ignacio Aparicio substitueix el diputat Ferran Pedret i la diputada Neus Comes substitueix a la companya Gisela Navarro.

La presidenta

Gràcies. També s'ha notificat a la mesa que la vicepresidenta no hi podrà ser. Per part del grup d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Sí. El diputat Jordi Albert substituirà el diputat Josep Maria Jové. D'aquí a una estona s'incorporarà. Gràcies.

La presidenta

Perfecte.

**Compareixença de Josep Tomàs Salas Darrocha perquè aquesta
en valori la idoneïtat per a ésser elegit director de l'Oficina
Antifrau de Catalunya**

279-00001/15

Doncs si no hi ha més substitucions, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de Josep Tomàs Salas Darrocha davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè aquest ens valori la idoneïtat per a ser elegit director de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Ho farem per un temps flexible de quinze minuts per part del compareixent, que ja ens acompanya a la mesa, i després donaríem pas als diferents grups parlamentaris per un temps de cinc minuts. I finalment, per a poder contestar a les diferents qüestions, deu minuts per part del senyor Tomàs. Així que sense allargar-me més dono pas a aquesta compareixença i molt benvingut.

Gràcies.

Josep Tomàs Salas de Roca

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores, presidenta i membres de la Mesa de la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament de Catalunya, diputats, diputades, equip directiu de l'Oficina Antifrau de Catalunya que ens acompanya, comparec davant d'aquesta comissió per demanar-los la seva confiança per ser el proper director(*remor de veus*) Sí?

Fitxer 24CAI2

per ser el proper director de l'Oficina Antifrau de Catalunya en compliment d'allò disposat a l'article 9 de la Llei 14/2017 fundacional. Confiança que els hi demano amb l'exposició d'un breu itinerari curricular i vital de la meva persona i d'un seguit de propostes del que podria ser la gènesi de la direcció, de la meva direcció en cas de resultar nomenat. Aquests documents hem demanat la col·laboració del personal del Parlament de Catalunya i crec que tots els diputats i diputades els tenen al seu abast a les seves bústies electròniques

Abans que res permetin-me, en tot cas, fer palès el meu agraïment al molt honorable senyor Salvador Illa, president de la Generalitat de Catalunya, per haver-me fet el gran honor de proposar-me per a una tasca tan joiosa com és servir a tots els catalans i les catalanes des de la direcció de l'Oficina Antifrau de Catalunya. També al director Gimeno, per haver-me incorporat al panell d'experts que en els últims mesos han estat reflexionant sobre el futur de l'Oficina Antifrau de Catalunya, a tot l'equip directiu i tot el personal de l'Oficina Antifrau per la seva col·laboració i ajuda justament en aquesta tasca i, evidentment, a tots vostès per estar aquí avaluant la meva capacitat i la meva idoneïtat i la meva professionalitat, com diu la llei.

Entrant ja en el que seria aquest itinerari curricular, vaig néixer a Barcelona l'agost de 1961. Tinc, doncs, 64 anys i des de l'any 2010 treballo de jutge en haver-me incorporat a la carrera judicial pel quart torn, tret de dos anys que vaig servir com a lletrat del Consejo General del Poder Judicial. He tingut destinacions a Manresa i a Vic al Tribunal Superior de Justícia i actualment estic a càrrec del Jutjat Penal 22 de Barcelona.

Abans aquesta tasca vaig servir com un any i mig o gairebé dos anys com a lletrat titular de l'Administració de Justícia i abans, durant aproximadament dotze anys, vaig ser advocat col·legiat de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona. No estic afiliat a cap de les associacions professionals, en la mesura que considero que és la millor situació per a mi.

Des del punt de vista acadèmic, soc doctor en dret, llicenciat en ciències polítiques i de l'administració i llicenciat en criminologia, formació que he completat amb un reguitzell de cursos i de programes de formació, complementaris sempre en matèries jurídiques. Aquesta activitat professional i acadèmica, l'he procurat complementar amb una tasca docent, de tal manera que he estat –o estic encara– professor i/o coordinador de programes de formació al Centre d'Estudis Jurídics i Formació Continuada de la Generalitat de Catalunya, a l'Escola Judicial, a la Facultat de Dret i a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, a la Facultat de Dret d'ESADE, a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona i a l'Il·lustre Col·legi de Graduats Socials de Catalunya. I he procurat també combinar-ho amb una modesta

producció científica, de tal manera que soc autor o coautor de dos llibres i d'una cinquantena llarga d'articles jurídics publicats en revistes especialitzades.

Pel que fa aquestes propostes sobre el que podria ser la meva direcció en cas de rebre la seva confiança i després resultar nomenat, les he sistematitzat perquè puguin ser més fàcilment comprensibles, en unes referides al que seria directament la meva direcció, altres a la concepció de l'oficina, algunes adreçades al personal de l'oficina i després ja més particularitzadament en el que són els diferents àmbits d'actuació de l'Oficina.

Pel que fa a aquestes nocions sobre la meva direcció, si vostès em fan confiança i el Parlament m'anomena, ho faran a un director amb un perfil entre discret o més directament molt discret, amb garantia de treball i de professionalitat, que preservarà com un bé superior la institucionalitat de l'oficina. L'oficina no pot tornar on va estar i suposo que no és necessari estendre sobre el que no volem i que ho farà des de la més estricta neutralitat política i des de la més àmplia lleialtat institucional. Un director que tindrà cura de les relacions amb aquesta casa, el seu president, amb aquesta comissió, la seva presidenta, els grups parlamentaris del Govern i tots els organismes dependents dels ens locals i del món universitari i, des d'un punt de vista ja més funcional, jutges i tribunals, fiscalia i cossos policials i especialment Mossos d'Esquadra.

Més enllà d'això, seré clarament un director continuista, de tal manera que les persones, començant per la directora adjunta que ens acompanya, senyora Olinda Anía, els procediments i l'organització de l'oficina continuaran sent els mateixos. La idea, en aquest sentit, és molt clara: les persones passen, les institucions continuen. I seré un director amb una visió, amb una comprensió col·lectiva, global i col·lectiva de l'oficina no tan personalista. És a dir, l'oficina ha de ser un equip implicat i cohesionat. I aquí una mica el resum seria: molta oficina, menys –o no tant– director.

Pel que fa a aquesta comprensió, aquesta visió global de l'oficina, indiscutiblement, la primera fita és la seva consolidació com una eina d'integritat pública, de confiança institucional i de qualitat democràtica, aprofitant i consolidant tot allò que de bo s'ha fet en els últims nou anys. Procés de consolidació que entenc que és perfectament compatible amb un doble procés d'empoderament de l'Oficina, funcional i tecnològic.

Per empoderament funcional, és tan senzill com l'oficina entenc que ha de fer un pas endavant. Això és necessari des del punt de vista estrictament legal, perquè després de la Llei fundacional de la 14/2008 va venir la Llei 19/14. Han vingut la Llei 2 i 3 de l'any 23, que han atorgat noves competències a les que cal respondre. I, a més, considero que és imprescindible si ho mirem des de la perspectiva dels baròmetres de la pròpia oficina i del Centre d'Estudis d'Opinió, on podem constatar una demanda ciutadana molt clara i molt concreta, de més èmfasi en la lluita contra la corrupció que, vulguem que no, ha de liderar i ha de tirar endavant l'oficina.

Quant aquest altre procés d'innovació tecnològica, aniria en paral·lel al que estem vivint tots com a societat. Han arribat noves eines que l'oficina ha d'incorporar sí o sí, perquè de no fer-ho probablement patiria una pèrdua d'eficàcia i eficiència que difícilment seria recuperable.

Més enllà d'això, l'oficina ha de continuar amb el procés ja endegat d'apertura cap a la societat civil, escolta activa i rendiment de comptes, amb especial èmfasi en les relacions amb l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció i el Pacte Social que aquest organisme, que aquesta entitat desenvolupa, que al meu parer es tindria que completar amb un altre procés paral·lel d'obertura cap al món local i cap al món universitari. Potser no és la millor opció que un alcalde, que un rector, o que un degà, fins i tot, la primera notícia que tingui de l'Oficina Antifrau sigui un requeriment d'informació. Segur que tenim altres maneres de conèixer-nos, d'entendre'ns i d'ajudar-nos mútuament.

I, per descomptat, l'oficina hauria de continuar amb la xarxa estatal..., amb la xarxa catalana, –perdó– estatal i internacional d'organitzacions d'oficines de lluita contra la corrupció, on, amb humilitat però amb orgull, podem dir que l'Oficina Antifrau de Catalunya és un referent.

Pel que fa al personal, cal continuar la formació continuada del nostre personal, del personal de l'oficina amb un doble sentit que podríem adjectivar de substantiu i d'instrumental o adjectiu. Cal continuar formant les persones en el que és el fons de les competències que té l'oficina i caldria també formar-los amb aquestes innovacions tecnològiques que estem tenint. Probablement el que necessitem com

a primera premissa és que el personal de l'oficina n'estigui al cas i sigui capaç de treure-li tot el suc.

Més enllà d'aquí, i com a mera suggerència, penso que caldria explorar, amb la conformitat i la complicitat de les forces parlamentàries, l'elaboració d'una llei de funció pròpia de l'Oficina Antifrau de Catalunya com a garantia d'estabilitat i, sobretot, de promoció professional dels treballadors de l'oficina. Pensem que ara mateix dins l'oficina hi treballen persones amb règims jurídics molt diferents i que fan de vegades molt difícil la seva compatibilització.

Pel que fa als concrets àmbits d'actuació de l'oficina, abans d'entrar en cadascun d'ells, una idea global, una idea general i és que l'oficina ha de concentrar els seus esforços en les tasques de prevenció i de protecció dels alertadors i gestió del canal extern de denúncies. No és que les tasques d'investigació siguin menys importants, al contrari, però és que les competències en prevenció i en protecció són exclusives. És a dir, si no ho fa l'oficina, ningun altre organisme està obligat a fer-ho. Hem de tenir clar que les tasques d'investigació en el fons són compartides amb jutges, tribunals, fiscalia i cossos policials. Cal fer èmfasi per donar resposta a aquest sentit ciutadà que ens parla de que cal incrementar la lluita contra la corrupció.

Entrant ja en el que són els concrets àmbits pel que fa a la prevenció, ja ho he dit, estarà en el centre de l'agenda de l'oficina. A partir d'aquí, cal conjugar tots els verbs possibles de col·laboració, sigui informació, assessorament, orientació, col·laboració, acompanyament amb els servidors públics i amb els treballadors del sector privat en el si de les seves respectives organitzacions en tot allò que suposi polítiques d'integritat, siguin mapes de risc, siguin codis ètics, codis de conducta o qualsevol altra eina.

I aquesta activitat de prevenció que ja desenvolupa i que ha de continuar desenvolupant l'oficina i que té en el fons un contingut transitiu en la mesura que transita de l'oficina cap a altres persones, crec que s'hauria de començar a completar, introduir en una tasca interna dintre de l'oficina, incorporant aquestes noves eines i que permetés evolucionar l'oficina cap a la seva consideració, la seva naturalesa d'una agència d'intel·ligència. Aquí es tractaria, amb l'ajuda d'aquestes eines, d'intentar implementar controls massius de matèries potencialment

susceptibles de corrupció. Potser parlem d'urbanisme, potser parlem de contractació pública, de funció pública que, ben condicionades, foren capaços d'alertar-nos de possibles irregularitats. I a partir d'aquí, encetar la feina. No esperar la reacció davant de la notícia que li subministra a l'oficina terceres persones, sinó ser capaç per si mateixos de generar les alertes.

Més enllà d'aquí i en aquest àmbit de la prevenció, proposar a les forces parlamentàries la conveniència potser d'explorar els límits de la inicial llei fundacional, de la 14/2008, en tot allò que pogués ser ampliar l'àmbit objectiu, l'àmbit subjectiu d'aquesta tasca de prevenció.

Pel que fa a l'àmbit de les investigacions, hem de partir inexorablement i inexcusablement de l'augment exponencial de les denúncies rebudes, 1.300 a l'any 24. Sembla ser que aquest any 2005 ultrapassaran les 2000. Davant d'això, caldrà donar-li una resposta. En principi, probablement caldrà sistematitzar, dimensionar cadascun dels tràmits dels processos d'investigació, començant pel judici de versemblança i per l'admissió de les denúncies. Probablement serà necessari establir criteris de prioritització de les denúncies, de manera que ja fa, per exemple, l'OLAF de la Unió Europea o es fa en el món judicial, on amb molta freqüència es distingeix entre procediments nominalment titllats d'urgents i ordinaris o abreujats. I probablement en aquest àmbit també serà necessari incorporar eines d'intel·ligència artificial que ens permetessin ser més eficients. És a dir, si al final del camí, davant d'un increment exponencial de denúncies, la resposta ha de ser incrementar el personal i posar més resposta ordinària és que al final tindrem problemes, inclús fins i tot d'espai. L'oficina ja ha crescut molt en personal i potser aquesta via ja està arribant al seu sostre. Cal buscar altres maneres de ser més eficients.

En l'àmbit també de les gestions..., de les investigacions –perdó– crec que hauríem de tendir cap a un increment tant qualitatiu i quantitatiu de la col·laboració amb els organismes de control, els organismes germans de control, amb els jutges i tribunals, amb la fiscalia i amb els cossos policials explorant fins on poguéssim arribar. Tant de bo fora, per exemple, i a tall d'indicació, intercanvis periòdics d'informació, que foren d'interès per a les organitzacions interessades o equips conjunts d'investigació.

I de la mateixa manera que en l'àmbit de la prevenció, doncs proposar a les forces parlamentàries la conveniència d'explorar els límits actuals de la Llei 14/2008, en aquest àmbit de les investigacions. Potser podrien passar a investigar a més entitats, a més organismes. Potser podríem abastar altres àmbits objectius. Podríem parlar de fins on arriba o d'ampliar la capacitat d'ingerència indagatòria de l'oficina i potser podríem atribuir potestat sancionadora –hi insisteixo– a l'estricta àmbit de la potestat de la funció investigadora.

Pel que fa a la protecció dels alertadors, l'oficina no té una altra que continuar donant resposta a les necessitats de protecció dels alertadors en la gestió del canal extern i exercir la potestat sancionadora derivada en els termes de les lleis 223 i 323, complementades amb la legislació pròpia de l'Oficina i amb la legislació catalana, i amb respecte als principis generals consagrats en tots els tractats internacionals en la matèria en el marc constitucional, específicament en articles 14-24, i molt –o encara més– a l'article 25 de la Constitució i principi de legalitat que consagra.

Derivat d'això, probablement necessitaríem començar a parlar amb els altres organismes implicats en *iter* processal dels alertadors, d'establir fórmules de col·laboració, és a dir, si l'oficina està realitzant actuacions i, en paral·lel, hi ha un procés judicial, sigui de l'ordre que sigui, o unes investigacions prèvies a la fiscalia, cal veure com es compaginen les competències de cada un dels dos, que això pel moment no hi ha res. I aquí sí que ja no és un

Fitxer 24CAI3

suggeriment, sinó que és un prec amb els adjectius d'urgent, fins i tot, d'elaborar, de disposar d'una legislació pròpia en matèria de alertadors. La Llei 2/2023, com a nova legislació, és un pas endavant. Era una llei necessària. És una llei bona, però que deixa molts, molts dubtes o, per dir-ho col·loquialment, molts forats. En tractar-se d'una llei sencera, probablement entrar a valorar tot el que seria necessari seria molt llarg, seria molt feixuc i ens complicaríem, però si remarcar quatre o cinc fites que serien molt importants.

La primera seria deslliurar justament els àmbits competencials en l'autoritat estatal de protecció. Pel que fa al sector públic, sembla bastant clar, però pel que fa al sector privat podrien arribar a generar certa confusió. Caldria concretar les mesures de protecció i les mesures de recolzament als alertadors amb major especificitat que ho fa la llei. Caldria resoldre un problema en part ja avançat, que és la prejudicialitat penal..., –perdó– la prejudicialitat amb les actuacions judicials, no la penal, que aquesta està resolta, però sí la dels altres ordres jurisdiccionals, que a la llei 2/2023 no està resolt.

Caldria plantejar-nos donar una resposta específica a l'exigència de canals de denúncia per ens locals de menys de deu mil habitants, és a dir, a la llei 2002/2023, això està plantejat com una excepció a la regla general, però a Catalunya, amb pràcticament 950 ajuntaments, dels quals pràcticament vuit-cents tenen menys de deu mil habitants, és que el que és una excepció aquí és la regla general. Caldria agafar, tractar-ho com la realitat que és a Catalunya i donar-los-hi una solució més adient i més concreta.

Probablement caldria veure de quina manera l'oficina podria accedir, que caldria preveure de quina manera l'oficina podria accedir a les investigacions internes dels canals de denúncia interna, perquè això seria força interessant. No estar pendent de si després t'ho aporten o no t'aporten, si no tenir capacitat compulsiva de demanar-ho. I ja per acabar, en aquest àmbit, suggereixo o suggeriria valorar la possibilitat de fer una extrapolació de l'ordre de protecció de dones maltractades com a ordre de protecció dels alertadors. L'ordre de protecció de dones maltractades és un instrument molt senzill, molt executiu, que raonablement funciona, ha funcionat i funciona. I si bé les realitats són molt diferents, en el cas de les dones maltractades, sabem qui i què cal protegir. En el cas dels alertadors, el ventall de possibilitats seria molt més ampli, però crec que hauríem de valorar-ho i intentar, en la mesura del possible, extrapolar-ho.

I finalment, i com a resum d'aquests tres àmbits de protecció d'alertadors i d'investigació, una idea que sorgeix pràcticament per decantació i que és arribar a una quarta branca, que no estaria contemplada a la llei, però que resultaria de la realitat, que seria la dissuasió. És a dir, la idea probablement és més senzilla

d'expressar que d'assolir, però no per això penso que hauríem de renunciar. La idea és si fem una bona tasca de prevenció, si protegim adequadament als nostres alertadors i si investiguem amb rigor i amb eficàcia, igual com aconseguiríem dissuadir a possibles corruptes de fer les seves malifetes. Pensin vostès que la dissuasió no funciona –això ens diuen els estudis– no funciona tant per la severitat de les penes, sinó per la possibilitat de ser descobert i de ser responsabilitzat. Una oficina antifrau forta i potent podria assolir aquesta quarta funció. I penso que seria veritablement un gran què.

Acabo. Moltes gràcies. Fins aquí la meva exposició. Moltes gràcies per l'atenció prestada i em poso a la seva disposició per aclarir qualsevol qüestió que em vulguin plantejar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, per la seva exposició, Josep Tomàs Salas Darrocha. A continuació, passaríem el torn de paraula als diferents grups parlamentaris. Ho faríem per un temps de cinc minuts per grup, començant pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, amb la diputada i secretària primera de la Mesa Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, gràcies, presidenta. Benvingut, senyor Sala, a la seu de..., Salas, a la seu d'aquest Parlament. En primer lloc, nosaltres voldríem posar en valor què significa l'Oficina Antifrau de Catalunya en aquest país, perquè és especialment rellevant en tots els marcs que li toca, que és tant la lluita contra la corrupció com el control del frau i també els conflictes d'interessos, que creiem que això és la garantia que els nostres ciutadans acabin confiant amb les nostres institucions i, per tant, el paper d'aquesta oficina és molt rellevant. Des de Junts per Catalunya sempre hem donat tot el nostre suport al funcionament d'aquesta oficina i volem aprofitar també avui per donar les gràcies al director sortint, el senyor Miquel Àngel Gimeno, després d'aquests nou anys de mandat, on ha pogut demostrar que la institució era important, que la institució havia d'estar al capdavant de tot, que s'ha fet una institució pionera, on s'han emmirallat moltes altres institucions de l'Estat.

I sobre la seva trajectòria, que avui ens ha pogut exposar aquí i que hem pogut veure en el currículum que se'ns ha fet arribar a tots els diputats, doncs des de Junts per Catalunya no estem qüestionant tampoc aquesta trajectòria que vostè ha tingut ni la importància de tot aquest fer anterior per posar-se al davant de l'Oficina Antifrau. Però sí que nosaltres avui el que voldríem és qüestionar una mica les formes com hem arribat fins aquí. En primer lloc, per aquest menyspreu institucional. Jo crec que vostè tampoc hauria d'estar molt còmode i crec que també s'hauria de sumar a la petició que nosaltres farem avui aquí, en el sentit que estem parlant d'un òrgan de molta rellevància, d'un òrgan estatutari i que, per tant, el seu nomenament s'hauria de tenir en compte totes les forces majoritàries d'aquest país.

Creiem que Junts per Catalunya és, evidentment, el principal partit de l'oposició, però també la segona força política triada pels ciutadans de Catalunya. Això vol dir que, en el moment de triar determinats òrgans, crec que s'ha de tenir molt en compte quina és la representació que nosaltres tenim. Com més representació, més força per a una institució tan important per al nostre país. I, en aquest cas, no s'ha volgut parlar amb Junts per Catalunya. Tampoc se'ns ha tingut en compte a l'hora de prendre la decisió i senzillament se'ns ha fet aquesta comunicació formal, que creiem que no és la millor manera d'arribar ràpid i corrents a aquest *hearing* per portar-ho immediatament la setmana vinent al Ple.

Nosaltres veiem que el tripartit funciona i funciona molt bé. I evidentment, cadascú és lliure de fer les majories parlamentàries que consideri i especialment en temes ideològics, però no quan estem parlant d'una institució com l'Oficina Antifrau de Catalunya, perquè creiem que en aquest punt hi ha d'haver un consens molt ampli de la societat i aquest no pot ser sense tenir en compte Junts per Catalunya.

Per tant, nosaltres hem fet arribar la carta al President de la Generalitat de Catalunya, al senyor Illa, expressant-li sobretot que, en aquest procés, hauria hagut d'estar exemplar especialment en les formes, en el respecte pel Parlament de Catalunya i en la voluntat de construir aquestes majories àmplies. I també per significar que el procediment no ha estat a l'alçada d'aquesta circumstància.

En aquest sentit, nosaltres el que voldríem fer arribar avui, especialment en aquest cas, és que crec que s'ha de canviar aquest procediment i creiem que s'hauria de

posposar aquest nomenament la setmana vinent al Parlament. Creiem que vostè també s'hi hauria de sumar. No és la millor manera de començar un mandat d'una institució tan important, el fet de no tenir aquest consens majoritari. No estem parlant d'un consens ideològic en àmbits sectorials. Estem parlant d'aquesta institució estatutària i, per tant, creiem que aquest nomenament s'ha de posposar, que s'ha d'obrir un diàleg real amb totes les forces polítiques, sense menystenir el principal partit de l'oposició d'aquest país. I creiem que hem de trobar aquest consens institucional i parlamentari que correspon a un càrrec d'aquesta rellevància, especialment de cara a tots els ciutadans de Catalunya.

En aquest sentit, nosaltres no ens pronunciarem sobre la seva persona ni la idoneïtat per al càrrec, sinó que demanem a la resta de partits que es plantegin aquesta posposició del seu nomenament per més endavant, quan hi hagi hagut prèviament aquest consens polític.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana amb la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. En primer lloc, voldria agrair també l'exposició del senyor Salas i Darrocha, per la presentació del seu currículum i de les línies i els reptes que vol desenvolupar si així surt escollit per aquest Parlament. També voldríem aprofitar per agrair tota la feina i el pas per la direcció de l'Oficina Antifrau de l'anterior director, del director fins ara, el senyor Gimeno, amb qui hem pogut treballar aquests últims anys.

I voldríem començar també amb una reflexió inicial, abans d'entrar també a abordar les qüestions que ens ha exposat, que és el de la defensa de la institució de l'Oficina Antifrau de Catalunya i també del seu prestigi. Perquè justament hi ha hagut uns anys o hi va haver uns anys –ara ja fa temps– que va quedar tocat aquest prestigi. Va quedar tocada aquella confiança envers l'oficina i això no ens ho podem permetre com a país, justament perquè l'Oficina Antifrau de Catalunya és un puntal del

sistema d'integritat del nostre país. És clau per generar confiança cap a la ciutadania i en això és evident que el funcionament de l'oficina hi té molt a dir, però també el paper del director que n'exerceix el lideratge davant d'aquells que voldrien suprimir o eliminar aquesta oficina, perquè segurament els fa nosa, nosaltres el que volem és enfortir-la i és millorar-la. De fet, va néixer amb aquesta visió republicana de controlar, de vigilar la cosa pública també ja fa anys, l'any 2008, a proposta, a iniciativa llavors dels republicans.

En tot cas, i entrant en l'objecte de la compareixença d'avui, amb relació al seu perfil professional, nosaltres tampoc no hi entrarem. Ens ha presentat el seu currículum, veiem la seva experiència i la seva trajectòria. Per tant, en aquest sentit, res a dir i res a qüestionar. Creiem que s'adiu a aquelles demandes que fa la pròpia llei en relació amb el nomenament de la persona que ha d'ocupar la direcció de l'oficina i exigim, per tant, això, el que diu la llei d'exercir el càrrec amb plena independència i objectivitat, que ja ens ho explicava; de no rebre instruccions de cap autoritat i actuar amb el sotmetiment a llei i a dret, com ha de ser.

Però encara li exigiríem una mica més i li demanaríem una mica més respecte al que diu la llei: que aquesta discreció i neutralitat que ens explicava amb la qual vol exercir el càrrec, si així surt escollit, no sigui sinònim de posar-se de perfil o de no voler molestar. Perquè justament en la direcció de l'Oficina Antifrau cal ambició i cal lideratge, justament per fer que aquesta oficina, aquesta institució, segueixi sent clau al nostre país i generi aquesta confiança des de la transparència amb la ciutadania. Dit d'una altra manera, que no sigui posada en dubte o que no sigui qüestionada per la societat, perquè si no, no faríem, no, no avançaríem amb les funcions que ha de tenir l'oficina.

Sobre els reptes de futur que ens traslladava, hi ha tot un paquet d'actualització legislativa o de millorar les lleis. Aquí ho hem anat treballant també i creiem que són reptes que cal afrontar. Ens parlava d'aquesta llei de cossos professionals per a l'estabilització dels treballadors de l'oficina. Ja hem tingut converses i, fins i tot, documents de treball. Per tant, serà una manera de seguir treballant en aquest sentit. Hi ha l'actualització de la llei de l'Oficina Antifrau de Catalunya del 2008, vostè deia explorar-ne els límits. Doncs bé, probablement cal fer-ne una revisió, veure com es

pot consolidar allò que ha funcionat, però avançar i anar més enllà des d'aquesta visió que comentava d'ambició màxima en l'exercici de les competències i de les funcions que ha de tenir l'Oficina Antifrau.

I, efectivament, estar a la Llei de protecció de les persones alertadores, un deure que tenim al nostre país encara pendent. La Llei, l'està ara tramitant el Govern. Urgim el Govern que avanci amb tota la celeritat per tenir aquesta Llei al més aviat possible i poder-la tramitar també amb urgència des del Parlament de Catalunya. De fet, va ser gràcies a la insistència del nostre grup parlamentari que aquesta Llei es va reprendre, que la teníem pràcticament feta i no estava ni en el pla normatiu del Govern. Ara ja s'està tramitant. Per tant, això insistim en aquesta màxima celeritat, perquè justament el tema de la protecció de les persones alertadores és un tema clau. Vostè ara també en parlava. Ha estat a l'agenda de la comissió aquesta de la CAI, en els últims temps, justament perquè persones alertadores han denunciat sentir-se desprotegides. I si això passa vol dir que falla el sistema o que hem de mirar com es pot protegir millor.

I en aquest sentit sabem que fa falta aquesta Llei, però sí que li preguntem que en aquest mentrestant, si vostè està absolutament compromès en aquesta qüestió, si avançarà en l'aplicació de les sancions quan sigui necessari i si té la voluntat d'aplicar i de desplegar aquesta..., de moment, la norma espanyola que atorga a l'Oficina Antifrau la capacitat, la funció de ser aquest organisme únic, de tenir les competències en la protecció de les persones alertadores i quan arribi la Llei catalana desplegar-la i si ho farà amb la màxima ambició.

Sabem que hi ha altres reptes que vostè s'hi ha referit. Se m'està acabant el temps. Obertura a la societat. El tema de la formació i la prevenció, creiem que justament és clau. Tota la vinculació i la interacció amb l'ecosistema català d'integritat, n'ha parlat, però si pogués aprofundir en la seva següent resposta amb les entitats, amb tota la societat, creiem que seria necessari.

I en relació amb la tramitació de la seva elecció, avui estem fent el que marca la Llei a proposta del president de la Generalitat. Tenim un nom, que és el seu. S'està fent el *hearing* aquí a la Comissió d'Afers Institucionals. Es votarà en el Ple. Sempre és bo que hi hagi

Fitxer 24CAI4

totes les majories. Aquí sí que fem una apel·lació a qui té la responsabilitat màxima de buscar-les. I, en tot cas, de treballar –acabo– des de la nostra posició de vigilància que tenim des de la CAI, nosaltres l'exercirem, aquesta funció de control a l'Oficina Antifrau. I en tot cas, amb la màxima voluntat de contribuir a fer del sistema d'integritat a Catalunya un sistema robust, que generi confiança envers la ciutadania, cap a les institucions i servidors públics i una societat neta de corrupció.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, és el torn del diputat Juan Fernández.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Bon dia, diputats i diputades. Benvingut al Parlament, senyor Salas. Agrair la seva compareixença i les seves propostes, que ens semblen bastant interessants.

Avui aquest Parlament afronta una de les decisions institucionals més sensibles per adoptar, que pot adoptar, que és la designació del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya. No estem parlant d'un càrrec qualsevol. Estem parlant de la persona que haurà de vetllar per la integritat pública, supervisar l'actuació de les administracions i garantir que qualsevol indici d'irregularitat es tracti amb la màxima independència i rigor.

Per això permeti'm començar expressant una consideració important sobre les formes. El Partit Popular de Catalunya considera que la proposta de candidat no s'ha treballat amb el consens necessari i que el procediment per arribar fins aquí no ha estat l'adequat. Parlem d'una institució que requereix un ampli acord parlamentari, una mirada transversal i una voluntat clara d'enfortir-la i, malauradament, això no és el que ha passat. En llenguatge planer, no és per vostè, que ens mereix tot el respecte, sobretot per la seva trajectòria i el seu prestigi professional. És per qui el proposa, que és el Govern, que és el president de la Generalitat. Una designació

d'aquesta naturalesa, clau per la confiança ciutadana i per la credibilitat de les institucions, hauria d'haver estat objecte d'un procés de diàleg estricte, discret, constructiu i obert, on tots els grups haguessin tingut l'oportunitat, com a mínim, l'oportunitat real d'analitzar, valorar i proposar.

No es tracta només de complir un tràmit. Es tracta de demostrar amb fets i amb actituds que aquest Parlament és capaç d'arribar a grans acords en allò que és essencial. I no ens enganyem, aquest nomenament és essencial, com he dit al principi. L'Oficina Antifrau és un instrument fonamental per protegir la integritat del sistema públic. La seva credibilitat no pot quedar exposada a dubtes o percepcions de manca de neutralitat i les formes adoptades, formes precipitades, sense un veritable procés de consens, sense buscar l'entesa amb tots els grups parlamentaris, no ajuden a reforçar aquesta credibilitat.

El Partit Popular de Catalunya ha defensat sempre que les institucions de control han de situar-se per damunt de les majories parlamentàries del moment. Han de ser institucions reals, no eines de cap govern ni de cap conjunt de partits ni de cap agenda particular. És des d'aquesta convicció que manifestem la nostra preocupació en aquest sentit.

En tot cas, i dit això, també vull ser molt clar. El nostre objectiu és ser constructius en aquest procés, no qüestionar cap candidatura per motius partidistes. Jo crec que és la nostra responsabilitat i per això he destacat que la seva trajectòria i el seu prestigi professional ens mereix tot el respecte. El que desitgem i el que és lícit exigir és que el nou director o directora d'Antifrau exerceixi el seu càrrec amb plena imparcialitat, actuant sempre des de la neutralitat institucional, amb respecte als procediments i amb el màxim rigor professional. Aquesta és la clau. Aquesta és la condició indispensable, perquè l'Oficina Antifrau no es pot permetre més etapes d'incertesa, més dubtes, més debats sobre la seva autonomia i necessita estabilitat, professionalitat i independència real. Necessita una direcció que entengui que el seu paper és servir a la ciutadania, protegir els alertadors, prevenir els riscos de corrupció i garantir que els recursos públics es gestionen amb la màxima transparència.

I també vull subratllar una cosa importantíssima: Catalunya ha de recuperar la confiança en les seves institucions de control. En els últims anys hem vist massa vegades com determinats organismes quedaven atrapats en disputes polítiques o en batalles internes que només debilitaven la seva autoritat. I l'Oficina Antifrau no ho pot permetre. I és per això que aquest Parlament tampoc pot permetre que això es continuï succeint.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, seria el torn del Grup Parlamentari de VOX a Catalunya amb el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, senyora presidenta. Gracias, señor Salas. Bueno, su trayectoria como jurista y judicial es intachable. Le felicito por su trayectoria. La verdad es que aquí, entre los diputados del Parlamento de Cataluña, no encontrará trayectorias como la suya. Normalmente mucho diputado que es un político profesional que no tiene profesión fuera de la política y desde jovencito fue cargo electo y ahora está diputado y eso es lo que más minusvalora este Parlament de Catalunya.

Luego comentar que la Oficina Antifraude de Cataluña para nosotros es un organismo importante. Creemos que hay que potenciarlo. En eso va a contar con nuestro apoyo. Esperemos que haya más informes, mejor informes y que acaben más en vía judicial.

En cuanto a los alertadores, ya sé que VOX hemos hecho propuestas legislativas a nivel nacional para proteger esta figura esencial en la lucha contra la corrupción. Lamentar, como el resto de partidos de la oposición, que el PSC no se ha dignado a reunirse, valorar una terna, poder proponer una manera un poquito más elegante y democrática, pero estamos acostumbrados, porque este es un partido que está todo el día haciendo cordones antidemocráticos, nos vota cualquier propuesta que no solo porque pongamos nosotros. Tiene un carisma un poco intolerante y poco democrático y nos ignora incluso en reuniones sobre peste porcina. Estamos acostumbrados a su línea.

Creemos que los medios de comunicación le han hecho un flaco favor en cuanto destacando una línea continuista progresista, porque la verdad es que como es deprimente como jurista ver que se etiqueta a la gente no por su trayectoria profesional, que es la suya, por su buen hacer al frente de juzgados y por su participación en el TSJC, sino si es progre, que si es conservador, pero, bueno, esto es muy de medios de comunicación y ya estamos acostumbrados. Lo hacen hasta en la elección de los papas, o sea que no hay que deprimirse.

Y simplemente le deseo, pues eso, como supongo que se ha elegido en segunda votación después del postureo de alguna oposición mayoritaria, le deseamos los mayores de los éxitos. Esperamos que vaya muy bien porque será... Realmente la Generalitat de Catalunya tiene trabajo. Hay sesenta y dos empresas públicas y tiene muchísimo trabajo y le deseamos los mayores de los éxitos.

Gracias.

La presidenta

Gràcies. A continuació, és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns amb el diputat Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, moltes gràcies per la seva compareixença, per ser avui aquí. Evidentment no li queda un altre remei. Per tant, ha de fer-ho sí o sí, però en qualsevol cas li agraïm sobretot el to i li agraïm, sobretot, que jo vull personalment agrair-li l'entrada que ha tingut a aquest Parlament, des d'aquest aquest perfil baix, diguem-ho així, quan avui dia sembla que la notorietat, les xarxes, el ser «famós», entre cometes, el tenir una certa notorietat en la política també, doncs, sembla que és un valor. En canvi, vostè ens ve precisament amb el contrari, des d'aquesta humilitat i m'ha agradat que destaqués això de «més oficina i menys director».

També m'ha agradat que no mirés cap al passat, diguéssim, amb el que és el que es podia haver fet malament o no. I vostè segur que n'és coneixedor de moltes de les coses que hem de millorar i, per tant, és important que parlem de l'ara i que parlem sobretot del futur. I en aquest sentit, doncs tampoc per part dels comuns,

farem aquesta mirada enrere. Sí la farem pensant en com projectem en el futur per millorar aquelles coses que són millorables.

Crec que necessitem que l'oficina recuperi la credibilitat o tingui una credibilitat per a la ciutadania, que aquesta discreció que vostè està defensant no sigui també sinònim d'opacitat, sinó que sigui precisament d'un treball rigorós, sense protagonismes, resultats que siguin tangibles. Que la nostra Oficina Antifrau sigui un referent de neutralitat, on la ciutadania, les persones alertadores o, en general, la ciutadania, doncs, confiï que les investigacions es fan precisament pel que han de ser, que és per servir a la justícia i que no serveixin a interessos polítics o personals i podríem pensar amb alguna qüestió del passat concreta.

Quins reptes, per nosaltres, es planteja la seva direcció? Neutralitat real, és a dir, que aquestes actuacions de l'oficina no estiguin condicionades per pressions polítiques o mediàtiques, sinó que siguin criteris tècnics i jurídics, que la discreció deia abans també no sigui un vel per amagar aquesta manca de transparència, sinó que sigui una eina per garantir que el treball es fa sense interferències.

En segon lloc, un canvi cultural en la institució, aquest de més director i menys oficina a més oficina i menys director i, per tant, menys protagonisme personal i més treball en equip que ha destacat, coincidiríem absolutament. Menys declaracions mediàtiques també i més informes que siguin sòlids i amb accions concretes. I recuperar aquesta confiança perduda amb fets i no amb paraules.

I per últim, uns resultats que es vegin, que la ciutadania percebi que l'Oficina Antifrau actua amb eficàcia, sense por a investigar on calgui i sigui quin sigui l'investigat. Que les denúncies per frau i corrupció tinguin un seguiment real. Veig que planteja també la creació d'una comissió en aquest Parlament. Ara m'hi referiré a les propostes legislatives. Que no hi hagin bloquejos polítics ni reiteracions injustificables.

Però li vull dir també que tampoc sense persecucions polítiques fictícies i, en aquest sentit, que no sigui instrumentalitzada políticament o amb fins espuris es plantegin denúncies amb objectius polítics, com passa. Vostè ha dit que, per exemple, un alcalde no coneix de l'Oficina Antifrau fins que rep la primera, que segurament no serà l'última, en un mandat denuncia de l'Oficina Antifrau o denuncia a l'Oficina Antifrau –perdó– anunciant l'obertura d'un expedient i no torna a saber res més, ni

tan sols que s'ha tancat aquest expedient i, en canvi, la persona que ha pogut interposar la denúncia és ben lliure d'utilitzar políticament que ha fet aquesta denúncia i que l'Oficina Antifrau li ha admès a tràmit o ha obert un expedient.

Per tant, aquí quins mecanismes podem utilitzar perquè no hi hagi aquesta instrumentalització política i aquests fins espuris amb denúncies. Quan és una denuncia penal, és evident que hi ha la figura de la denúncia falsa, però no passa amb l'Oficina Antifrau. I, per tant, dir-li també que té una oportunitat, que és l'oportunitat de reconstruir aquesta confiança. Assumeix el càrrec en un moment delicat però ple d'oportunitats, no?

S'ha referit a la qüestió dels alertadors. Per a nosaltres és fonamental perquè és probablement la qüestió que més crema a l'Oficina Antifrau i que més qüestions han passat. Avui mateix, crec que hi havia prevista una proposta de resolució, que crec que es substanciarà perquè, com és habitual, Aliança Catalana no ha vingut o no vindrà o no se l'espera, però que és una qüestió que els grups polítics també estem rebent demandes en aquest sentit sobre la figura dels alertadors, sobre com es protegeix, etcètera. És una qüestió que suposo que vostè també entendrà i coneix i que és un dels grans reptes.

Em queden pocs segons, però volia plantejar-li algunes preguntes concretes i una sobretot –algunes ja tindrem més temps de comentar– però una sobretot perquè és les intervencions que m'han precedit han anat en aquest sentit, sobre el seu nomenament. Vostè planteja moltes..., amb relació amb el Parlament, moltes modificacions sobre la modificació de la llei, però en cap cas veig que ni ha fet esmena ara ni tampoc amb el document que ens han lliurat sobre el propi nomenament.

Jo li volia preguntar, entenent que el Govern ha aprovat ja una memòria preliminar de l'avantprojecte de llei de la Direcció Pública Professional, on parla de que els directius professionals, a més, escoltant associacions com La Fera, associacions de l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, els mateixos treballs de la CETRA. Es parla de la implantació d'un sistema concret de selecció que es basi en el mèrit, la capacitat, la publicitat i la idoneïtat en un procediment objectiu, creació d'una comissió de qualificació independent com a mecanisme d'avaluació imparcial de

candidats. Establiment de mandats temporals limitats –això ja ho tenim–, però incorporació també de sistemes d'avaluació periòdica de l'acompliment amb impacte en la continuïtat, també en la retribució variable.

En aquest sentit, –i perdó, presidenta–

La presidenta

Ha d'acabar.

Lluís Mijoler Martínez

...li demanaria què opina si amb aquestes modificacions legislatives també caldria afrontar el nomenament del propi director, per tal de que no hi hagin els retrets que s'han plantejat en aquest sentit i que el director de l'Oficina Antifrau sigui també un veritable directiu professional.

La presidenta

Diputat.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, seria el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, amb el diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bon dia! Bon dia, senyor Salas. Primer de tot, també entraré a qüestionar el procediment, no la seva figura ni el seu currículum, només faltaria. Nosaltres també compartim que aquest procés no s'ha fet bé, que aquest president i aquest Govern està molt acostumat a governar amb decrets i, d'alguna manera, la seva proposta és un decret més, que no compta –que nosaltres sapiguem– amb una majoria parlamentària, sinó que compta amb un pacte entre dos partits, però que no sumen. I el Govern hauria de recordar que algun decret li ha caigut actuant d'aquesta manera, fent veure que tenen majoria absoluta quan no la tenen.

I ens sap greu que novament facin una proposta sense comptar amb la resta dels partits. Aquí no entraré amb el que ha dit Junts, com si només fos important que es pactés i es negociés amb els grups majoritaris. Nosaltres pensem que s'hauria de negociar i intentar acordar amb tots els grups, però és que no només amb els grups. La crítica no només va per aquí, al nostre entendre, va més enllà. Com sap,

Fitxer 24CAI5

existeix l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció, que representa i fa de portaveu de vuitanta-dos entitats, que en el seu moment van signar el pacte social contra la corrupció i tampoc se'ls ha fet partícips d'aquesta decisió ni se'ls ha informat. De fet, com la resta de –suposo– diputats i diputades que ho vam saber a través, primer, de la premsa, doncs suposem que els ha passat exactament el mateix. I això el que demostra és una manca total de contacte amb la societat civil organitzada d'aquest Govern, que fa aquests pactes a l'esquena de tothom, sense comptar amb la resta de partits, però tampoc sense comptar amb la societat civil organitzada.

Per això, nosaltres som totalment partidaris de reformar la llei de l'OAC i que aquest càrrec i d'altres no siguin a dit, no puguin ser sensibles a que es digui que és una agència de col·locació de excàrrecs o d'afins a partits, que no diguem que sigui el seu cas, però si que es podria interpretar així. Per tant, nosaltres pensem que si modifiquéssim la llei i tot fos públic, els criteris, el perfil del director o la directora i les característiques de la persona que hauria d'ocupar aquest lloc de vital importància per construir una cultura d'integritat i lluitar contra la corrupció hauria de ser una persona triada per un comitè d'experts independents que garantissin aquesta elecció.

Almenys nosaltres entenem que hauria de ser així. Ja sabem que això no ho decideix vostè ni ho decidirà vostè. Actualment la llei sí que ens diu que és el president qui ho fa, però pensem que ha actuat molt malament, en aquest cas, d'esquenes a la majoria parlamentària del Parlament de Catalunya, d'esquenes a la societat civil organitzada i, per tant, nosaltres, en tot cas, no li donarem suport ni a la votació al Parlament. Ja ho avancem. I no perquè qüestionem el seu currículum, sinó

senzillament perquè entenem que les coses no s'han de fer així. Ens hauria agradat poder votar que sí i poder participar conjuntament amb altres agents a aquesta decisió.

I ja entrant en el que vostè ens ha exposat i el que hem pogut llegir a la premsa, no sé si a la premsa, insinua que vostè és un candidat continuista. Li preguntem si és així, perquè nosaltres potser més que continuïtat, el que ens agradaria també és una ruptura. Perquè la ruptura genera canvis i generen millores. La continuïtat a vegades es pot percebre com la continuació de les coses que tampoc no han funcionat correctament en aquests darrers anys, que evidentment han millorat molt comparat amb altres legislatures o altres directors i directores.

Però també hi han deficiències, com han denunciat moltíssims alertadors i alertadores, fins i tot, a la televisió pública, com vostè deu saber, que denuncien que no hi ha una protecció real de les persones alertadores i menys de les sancions que es posin..., que no s'han posat les sancions per garantir els drets d'aquestes persones alertadores.

També en el document que ens ha fet arribar vostè proposa una comissió pròpia al Parlament de Catalunya. Nosaltres no ho veiem pas gens malament, aquesta proposta. De fet, ja la recull l'Eix 1 del document Visor estratègic a l'Oficina del Futur, que aquest sí que ha estat un document fet i elaborat de manera participativa, en el qual sí que ha pogut participar l'Observatori Ciutadà contra la Corrupció i altres persones que ho han desitjat. Veiem un bon document. Ens sap greu que no sigui..., que sigui un document només merament participatiu, però que al final les seves conclusions o el que ens diu no sigui obligatori portar-ho a terme. Però està bé que vostè en reculli algunes de les propostes.

I bé, el nostre posicionament és aquest. Ens sap greu, però tornem a dir que no ens ha agradat gens el procediment i que no hi podem donar suport.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, seria el torn del Grup Mixt, però no ha assistit. Passaríem a l'ordre, en aquest cas, el grup parlamentari que dona suport al Govern, el Grup Socialista i Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Gràcies per la seva compareixença, el senyor Salas. Però deixi'm que les meves primeres paraules siguin d'agraïment per la feina del senyor Miguel Ángel Gimeno, per la feina feta i sempre disposat a venir –com ha de ser– al Parlament a donar explicacions, però sempre un pas més enllà, intentant reunir-se amb tots els grups parlamentaris i sempre tenir-los al dia a dia amb tota la informació de l'oficina i de les seves necessitats.

Hem de ser molt conscients, ja ho han dit alguns companys meus diputats, dels reptes de futur. Així també en el document que ens han fet arribar avui surten. I jo en tinc dos que m'he apuntat com a per nosaltres més importants, que em repeteixo, és el que té ser l'última, la llei d'alertadors. És veritat que es necessita molt. Esquerra Republicana ha fet una gran feina i l'hem de continuar treballant i hem d'intentar entre tots i totes que, quan aquesta llei arribi al Parlament, es pugui treure amb la màxima celeritat i amb el màxim consens perquè es necessita. Es necessita un desplegament real i una protecció real cap a tots els alertadors i totes les persones que tenen aquesta necessitat i a vegades potser no fan la denúncia perquè es creuen que no tenen aquesta possibilitat de que siguin protegits com ho necessiten i com volen.

També crec que un dels grans reptes és el tema del personal de l'oficina. És molt necessari que l'oficina tingui realment una relació de llocs de treball i de treballadors que puguin ser més fixes, que no tinguin aquesta rotació, que sempre ens ho comentava el senyor Gimeno i la resta de companys de l'oficina.

Només dir-los que els encoratgem a treballar. Ens ha agradat molt la seva presentació. Del seu currículum, tampoc entrarem a dir si és o no és, perquè crec que només cal llegir una mica i donar una ullada per veure la seva carrera professional. Dir-li també que des del grup del Partit Socialista demanarem la seva compareixença per l'any 2026, que pugui venir cap a la meitat per explicar com han començat aquests mesos.

I després llegint el document, com deia, que ens ha enviat a l'Oficina Antifrau, a l'apartat 2, el punt 17 he vist que parlava d'una constitució d'una comissió pròpia de l'Oficina Antifrau i m'agradaria que ens pogués explicar una mica més exactament què vol aquesta constitució de la Comissió. I res, encoratjar-los a treballar, a seguir la línia d'oficina antifrau, a anar millor i també posar en relleu que a vegades les coses no surten com tots o totes voldrien, però és veritat que aquest Govern està complint els temps i que el relleu era necessari, així que donar-li la benvinguda i encoratjar-lo una altra vegada a treballar fort.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, passaríem de nou el torn al compareixent per tal que pugui respondre les diferents qüestions i objeccions que s'han fet en el debat. Així que per un temps de deu minuts pot connectar..., pot contestar el senyor Josep Tomàs.

Josep Tomàs Salas Darrocha

Moltes gràcies, senyora presidenta. A veure, transversalment detecto una queixa coincident, concurrent quant a les formes de la meva proposició i del procés en si tot, tot contemplat globalment, de nomenament. Jo he parlat d'institucionalitat, de preservació de la institucionalitat, de neutralitat política, de lleialtat institucional i probablement comença per aquí. Entenc perfectament les queixes de les forces polítiques, però mentre això no suposi una irregularitat o ja directament una il·legalitat jurídica, jo penso que he de ser aliè en aquest tràmit parlamentari, en aquest joc parlamentari. I entenc perfectament les queixes que es puguin fer al respecte i entenc perfectament les raons que ens dona la portaveu del grup majoritari.

Considero que no hi ha cap irregularitat jurídica i, en conseqüència, jo em sotmeto a aquest procés i avui m'han dit que estaré aquí, quan vostès em convoquin, quan vostès em vulguin veure, jo vindré aquí i parlaré. I això ja està...

Hi ha aquests tres principis que ja donen resposta a aquesta qüestió, els podríem extrapol·lar, en termes generals, al que s'ha avançat o al que se m'ha demanat també

coincidentment per alguns grups quant a concretar més les propostes. Això té un perill. I és que si jo, o qualsevol altre director, formulem una proposta molt concreta, correm el perill d'equiparar-nos amb la posició política –o no– dels grups parlamentaris. Si coincideixes sembla que t'estiguis alineat amb aquest, amb aquell o amb l'altre grup. I si dius una altra cosa, sembla que sigui el contrari. Això trencaria aquest principi de neutralitat política i de lleialtat institucional.

L'oficina i el seu director pot expressar opinions, pot expressar necessitats i després els correspon a vostès agafar aquesta informació, tractar-la, conèixer-la, si cal ampliar-la, s'amplia i prendre les seves determinacions. I el producte legislatiu que en surti, aquest director de l'Oficina Antifrau, si és que regeix el nomenament, el complirà a bastament, perquè no té objecció de consciència. No es pot plantejar si aquesta llei m'agrada o si aquesta modificació o aquest article m'agrada o no m'agrada. El que surti del Parlament de Catalunya serà el que es complirà de la millor manera i amb la millor intenció i amb l'ajuda, sens dubte, perquè ja ha sortit també, de l'equip directiu i del personal de l'oficina.

Donant resposta, potser em disculparan una mica desordenadament, però també valorant les coses pel seu pes, donant resposta a la portaveu d'Esquerra Republicana. Perfil discret no equival a perfil passiu. Li agraeixo la pregunta perquè em dona peu a dir-ho, no? Tot el contrari. Parlem de projectes d'empoderament, funcional, tecnològic. Parlem de fer més coses. Parlem de demanar si a vostès la cooperació, no la cooperació, la complicitat, no per treure competències, no per fer menys, sinó ans al contrari, per anar més lluny i per fer més coses, i per fer-les amb més rigor i per fer-les amb més profunditat. Jo penso que el projecte és de tirar endavant.

Respecte de la consolidació que em comentava el portaveu de la CUP, és un tema de coincidència de visions estratègiques. Jo i el director Gimeno tenim la mateixa visió, la compartim, sobre el futur de l'oficina i específicament sobre el paper del director. Suposo, vull imaginar –no soc ningú per preguntar-ho, faltaria més– suposo, vull imaginar que aquesta coincidència alhora és compartida o és vista positivament pel president, en aquest cas pel president de la Generalitat, el molt honorable que m'ha proposat pel càrrec i per alguns dels grups parlamentaris que la fan seva. Tant

de bo sigui vista com a positiva per més forces parlamentàries. Però jo aquí no puc més que respectar, com no pot ser d'una altra manera, les distintes posicions que els grups parlamentaris puguin tenir.

Agraeixo molt, en general, la valoració que es fa del meu currículum. Reitero el desig de treballar i de treballar amb responsabilitat. Respecte a possibles interferències, mirin, potser una de les coses bones de proposar com a candidat a un jutge és que està acostumat a portar el vestit de la independència, funcionalment parlant. Ja l'he agafat les mides i ja en sap, treballar. Tot això partint de la premissa de que dono per descomptat que cap servidor públic de Catalunya se li acudirà mai intentar influir, ni tant ni tan sols pensar-ho, perquè es pot imaginar el tipus de resposta que s'emportaria.

Quant a què des de dins de l'oficina pogués haver algun biaix pel que fa a la meva eventual direcció –hi insisteixo, si vostès em fan confiança– ho descarto absolutament. Ja han vist el meu perfil. Crec, crec que poden deduir des d'aquí una independència absoluta i sens dubte dins de l'equip de l'oficina seria una de les coses que, al treballar col·lectivament, estic segur, indiscutiblement, que aconseguiríem d'impedir.

Quant al procés, al portaveu dels comuns, quant al procés de selecció, li torno a dir el mateix. Si jo li dic blanc o negre, estic prenent postura i no ho faré de cap de les maneres. El que surti del projecte de llei i del que el dia de demà deliberi i aprovi aquest Parlament, a mi, serà el que caldrà complir i el que caldrà observar. Aniré més enllà, per això. No li parla un candidat a director, ni tan sols li parla un jutge. Li parla un ciutadà. Em sembla bé, tot el que sigui concurrència, tot el que sigui transparència, tot el que sigui pluralitat, jo penso que la ciutadania ho agrairà. Només que per aquest motiu tan senzill penso que val la pena fer-ho. I crec que he dit massa. No sé si potser tindria que haver estat una mica prudent. Jo no tinc experiència parlamentària ni política i potser fas justament el que no volies fer, que és dir alguna cosa. Insisteixo, a títol rabiosament personal.

No sé si em deixo alguna cosa més. Els alertadors detecto, detecto fins i tot, bé, abans fins i tot de venir aquí, detecto la preocupació transversal i generalitzada. Sí, és un problema.

Fitxer 24CAI6

Bé, tenim la sort en aquest sentit que anem de cara a una legislació nova, que ens ha de permetre resoldre-ho. Jo ofereixo, si surto nomenat, indiscutiblement la meva col·laboració, la de tot l'equip de l'oficina, per informar, per donar propostes i perquè vostès puguin fer bé el seu treball. Els he llençat una proposta que és extrapolar – penso que podria ser reeixida– extrapolar a l'ordre de protecció com a mecanisme senzill, expeditiu, ràpid, concret i clar de protecció dels alertadors. Treballem-la, valorem-la. Igual amb aquest estri podríem trobar una solució, perquè entenc que és una preocupació transversal.

I penso que no em deixo res. En tot cas, insisteixo, els agraeixo molt la seva bonhomia respecte del meu currículum i de la meva persona.

Gràcies a tots.

La presidenta

Moltes gràcies al senyor Josep Tomàs Salas per aquesta exposició i per a aquesta presentació al llarg del matí a la Comissió d'Afers Institucionals. Els recordo als diferents grups parlamentaris que no s'ha de portar a terme cap votació perquè la competència ve donada per l'aprovació d'aquest nomenament per al propi plenari de la propera setmana. Així que avui no hi ha cap votació respecte a aquest punt de l'ordre del dia.

I aprofitaria també per fer un agraïment, tanmateix, al senyor Gimeno per les diverses compareixences que ha portat a terme al llarg d'aquesta legislatura.

Així que passaríem a continuació a donar continuïtat als següents punts de l'ordre del dia. Aturem trenta segons per acompanyar el senyor Salas i a la resta de l'equip i donem continuïtat amb les propostes de resolució. Gràcies.

Josep Tomàs Salas Darrocha

Un Nanosegons que no he volgut introduir perquè és un tema que no venia al cas. Jo em dic Salàs. (*Rialles.*) És una guerra perduda. Jo estimo molt. Estimo molt els meus pares, el meu pare, la meva mare, però amb els cognoms no he tingut sort,

perquè amb el segon ja és per nota. Vull dir, me l'han escrit de quinze maneres diferents.

La presidenta

Gràcies. En prendrem nota també amb els serveis de la cambra per actualitzar-ho com pertoca a la documentació.

Fins ara, gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Seguim amb la comissió, si els sembla. Ens demanava algun grup parlamentari, si podríem fer alguna modificació a l'ordre del dia. Seria referent al punt 5, sobre la proposta de resolució dels ajuts a ens locals de la gestió de les colònies felines i que passés al punt número 3. En tot cas, ara la proposta de resolució no sé si els sembla favorable. Ho han estat comentant. Em sembla tothom bé, de passar la de les colònies felines com a punt 3. *(Remor de veus.)* Cap problema. Tothom li sembla bé.

Proposta de resolució sobre la situació de les persones que van aprovar les proves selectives de la convocatòria núm. 824 (retirada)

250-00633/15

Però tot i així, ara el punt 2 és la proposta de resolució sobre la situació de les persones que van aprovar les proves selectives de la convocatòria número 824, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i donaríem pas al diputat Agustí Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, presidenta. El mes de juliol la Mesa del Parlament va admetre a tràmit aquesta proposta de resolució. La defenso avui en l'última comissió de l'any. Els tràmits parlamentaris són molt, molt i molt lents. També vull aclarir que es discuteix ara per una qüestió de cortesia parlamentària, especialment amb el diputat Jordi

Albert, d'Esquerra Republicana, amb qui vam compartir la preocupació pel fons d'aquest assumpte quan encara estava plenament obert. Segurament, però, discreparem de la solució. El diputat Albert és un jacobí i un servidor, no.

Dit això, aquesta PR no va néixer d'un malentès puntual, sinó d'un desgavell administratiu de dimensions considerables, que ha posat en evidència mancances greus en la gestió, la transparència i la responsabilitat institucional del Govern. La convocatòria 824 havia de culminar amb el nomenament dels funcionaris al maig del 2025, però el procés va acabar bloquejat *de facto*, sense comunicació directa als aspirants, sense calendari fiable i amb explicacions que canviaven segons el dia i l'interlocutor.

Els afectats ho van explicar amb una claredat molt gran en la compareixença que vam fer i que no admet gaire rèplica. Un d'ells ho va dir literalment així: «La Direcció General de Funció Pública no ens comunicava directament amb els aspirants. Tota la informació arribava a través dels sindicats, amb actualitzacions constants i sovint contradictòries». Durant mesos se'ls va assegurar que no hi havia cap procés paralitzat, que tot avançava amb normalitat i que els retards eren atribuïbles a al·legacions o tràmits interns, fins que quan ja haurien d'haver estat nomenats, es va acabar reconeixent allò que s'havia negat reiteradament: que la convocatòria estava condicionada per la judicialització del concurs de trasllats. Una dependència que no constava en cap base i que va ser decidida per criteris estrictament organitzatius.

Això no és un simple problema de comunicació. És una vulneració del principi de transparència, és inseguretat jurídica i és una manera de fer que trasllada als ciutadans, en aquest cas, a futurs servidors públics. La sensació que l'administració no té un pla clar ni assumeix responsabilitats. Com deien els afectats i cito de nou: «No pot ser que els aspirants hagin de complir terminis estrictes mentre l'administració pot estar mesos sense avançar en el procés ni justificar-ho».

És cert que finalment la situació s'ha resolt i és bo que sigui així, però convé dir-ho sense maquillatge: no s'ha resolt gràcies a una gestió exemplar, sinó després de la intervenció del síndic de Greuges, de la pressió mediàtica, sindical i política de preguntes formulades en aquesta mateixa cambra. Aquesta proposta de resolució

demanava exactament això: separar processos indegudament encadenats, donar certeses als aspirants i evitar bloquejos indefinits que generen greus perjudicis personals i professionals.

Per tot plegat, i perquè el problema concret ja està encarrilat, anuncio que retiro aquesta proposta de resolució. La retirem per coherència i responsabilitat parlamentària, però que quedi molt clar: el que ha passat no pot tornar a passar. Si no torna a passar, ja no podrem parlar d'errors... Si torna a passar, ja no podem parlar d'errors o de mala coordinació, sinó d'una manera de governar que aquesta cambra no pot acceptar com a normal.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. Ha esmentat en el seu posicionament que retira la proposta de resolució. No sé si algú té algun comentari o alguna qüestió. I si no, doncs donaríem aquest tema per tancat i passàriem al següent punt de l'ordre del dia. (*Remor de veus.*) Volen iniciar un petit torn de paraula? No, una reflexió és un torn de paraula. Llavors obriríem de forma igualitària per a la resta dels grups parlamentaris. Sol·liciten la paraula, des del grup parlamentari d'Esquerra Republicana i des del Grup Socialista Units per Avançar.

Jordi Albert i Caballero

Només una reflexió, més de decòrum parlamentari. Quan se sol·licita, quan es retira una proposta, crec que es pot fer una justificació breu de la motivació de la retirada de la proposta, però no una intervenció com si fos la pròpia defensa d'aquesta proposta, de la qual ja li vinc a dir, en efecte, està superada i, per tant, jo crec que la resta de grups parlamentaris també tenim posicionament i podríem intervenir precisament amb el mateix temps que ha dedicat el grup proponent. Però em sembla que això, de cara a futures ocasions, estaria bé vetllar-ho per tal que aquest temps d'intervenció, en cas d'una retirada que ja se sabia que succeiria, doncs no hi hagi un temps d'intervenció tan ampli i, per tant, sigui molt més de justificació específica de perquè es retira.

En qualsevol dels àmbits, en qualsevol cas, nosaltres respecte a aquesta qüestió, vam estar-hi molt a sobre, també molt en contacte amb la plataforma d'Afectats 824. Hem treballat conjuntament. Hem treballat

Fitxer 24CAI7

amb i sense càmeres i, per tant, hem ajudat també a trobar aquesta solució.

En efecte, és una qüestió que afecta l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i, per tant, també els propis mecanismes dels processos de selecció. Per tant, crec que és rellevant que, de cara a futures ocasions, totes aquestes situacions que s'han viscut no es tornin a viure.

Gràcies.

La presidenta

Diputat, destacar que una reflexió és també una intervenció i que a la Mesa no s'havia notificat la retirada i ha sigut en directe amb la defensa del punt en qüestió i aquesta proposta de resolució.

Per altra banda, també ha demanat el torn de paraula el Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar. Endavant.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, gràcies, presidenta. En la mateixa línia del diputat Jordi Albert, d'Esquerra Republicana, bé, entenem que quan un punt es retira es pot justificar el perquè es retira. Ja la vam posposar de la darrera comissió, si no vaig errat, i per tant ha fet la defensa, doncs una mica aquesta que ens té acostumats Junts, més enllà de qüestions que es poden compartir, que tot va malament, que tot va fatal, que tot és tan negatiu que ja no pot ser més negatiu tot el que es planteja.

Per tant, jo crec que el compromís del Govern amb l'ocupació pública de qualitat. De fet, aquest mes de desembre l'oferta d'ocupació pública pactada amb els sindicats s'han incorporat vuit mil –repeteix, vuit mil– places addicionals i, per tant, crec que també el Govern ha pres les decisions respecte amb l'agilitat, amb el procediment

de les convocatòries dels processos selectius. Crec que ja es va explicar en seu parlamentària i crec que és important dir-ho. I, per tant, més enllà de voler fer creure que la situació és la que explicita el Grup Parlamentari de Junts, doncs, aquest Govern treballa amb compromís, treballa per seguir aquest grup que li dona suport, també per seguir donant resposta a totes aquestes necessitats de l'ocupació pública. I crec que tindrem una bona oportunitat en el tràmit de la Llei d'Ocupació Pública, que s'ha incorporat també el Consell Tècnic Econòmic i Social de Catalunya i caldrà que la treballem des del sentit comú i des del compromís col·lectiu tots els grups parlamentaris.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. No ha demanat la paraula cap més grup. Per part del grup parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. Jo només em sumo a la reflexió que no convertir aquest Parlament en un plató de televisió per gravar vídeos, sinó que fem la feina que ens toca i, per tant, si es retira una proposta de resolució, es retira. Es diu que retira breument i no fem la intervenció i, per tant, després no la votem. Jo crec que això...

La presidenta

D'acord, diputat, però després també demanaria que en les intervencions que hi ha dels diferents grups parlamentaris no fem un posicionament polític, com sí que s'ha fet per part dels que han demanat la paraula i que lícitament es pot demanar la paraula i es concedirà per part de la mesa.

Lluís Mijoler Martínez

Jo no l'he fet, presidenta.

La presidenta

No, no, no, vostè no, evidentment. No, no. S'ha acabat el torn de paraula i s'ha acabat el punt perquè s'ha retirat i procediríem al següent punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines

250-00710/15

Com que hi ha hagut una alteració de l'ordre del dia, a continuació passariem al punt 5, que era la proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines. Una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts. En aquest cas la defensa del diputat Ignasi Prat.

Ignasi Prat i Sarri

Bon dia, presidenta. Membres de la mesa, diputats, diputades. Avui parlem d'un tema que va més enllà de ser una qüestió de benestar animal. És, sobretot, una qüestió de responsabilitat institucional i d'equitat territorial. Parlem d'un problema que afecta tots els ajuntaments, especialment els petits, i que sovint es troben sols davant d'una obligació que no poden assumir: la gestió de les colònies dels gats ferals.

El marc legislatiu actual, tant el Conveni europeu de protecció dels animals de companyia, com el decret legislatiu 2/2008 de protecció dels animals de Catalunya i la Llei 7/2023, de protecció dels drets i el benestar dels animals, estableix clarament que els ajuntaments són responsables de controlar els animals abandonats, assilvestrats i les colònies felines. Això inclou identificació de microxips, vacunacions, esterilitzacions, desparasitacions, censos, mapeig i la redacció de programes complets de gestió.

Saben què representa això pels municipis i el cost econòmic que comporta? I aquí és on rau el problema, perquè la norma diu que ho han de fer els ajuntaments, però no diu com poden pagar-ho i aquesta és la realitat que vivim avui a Catalunya. Ajuntaments que volen complir, que ho fan bé, que ho intenten, que tenen voluntat però que senzillament no tenen els recursos per assumir aquest volum de despesa, i especialment els municipis rurals. Mentre que un municipi gran pot comptar amb voluntaris protectors, equips de veterinaris, molts pobles petits no només disposen –si tenen la sort de disposar-ne– d'un secretari o un administrador, però si sobretot el que sí que tenen és un alcalde que està les vint-i-quatre hores del dia absolutament per tot.

I a aquests ajuntaments se'ls imposa les mateixes obligacions que a ciutats de 200.000 habitants. Òbviament, això no és ni equitatiu, no és realista. I sobretot, això no és responsable. Quan l'Estat aprova una llei que obliga als ajuntaments d'assumir-ne els costos, ha de garantir el finançament necessari. Així ho diu l'article 19 de la Llei 7/2023: «El finançament de les mesures de protecció animal és responsabilitat de l'Estat i les entitats locals n'han de ser destinataris».

Però la realitat és una altra. Les subvencions que s'han habilitat fins ara són escasses i insuficients i, a més, pensades des d'un despatx, lluny de la realitat dels municipis. Han exigit requisits impossibles de complir per a molts pobles. Molts no han pogut ni presentar-s'hi i, fins i tot, els municipis grans que sí han pogut accedir-hi han rebut quantitats que no cobreixen ni de lluny les necessitats reals. Imaginem-nos un municipi petit, impossible.

Però el més greu és que el Govern de la Generalitat ha assumit les obligacions, però no ha assumit la seva part de finançament. És molt fàcil dir què han de fer els municipis i els ajuntaments. El difícil, el que realment demostra compromís és posar-hi recursos. Els ajuntaments no poden ser, una vegada més, l'administració que paga allò que altres legislen sense mesurar-ne l'impacte real. Aquest país ja ha vist massa vegades que els municipis són tractats com l'última baula de la cadena, tot i ser la primera porta on truca la ciutadania.

Si volem benestar animal, si volem convivència, si volem complir la llei, hem de posar-hi els recursos. Si volem vertebració territorial, hem de deixar d'exigir el mateix a qui no té les mateixes capacitats. I si volem un país que funcioni, hem de resoldre els problemes reals dels ajuntaments i no generar-ne de nous.

Per això, avui presentem una proposta de resolució molt simple però absolutament imprescindible: que el Govern garanteixi recursos econòmics suficients perquè tots els ajuntaments, grans i petits, puguin complir la normativa vigent en la gestió de les colònies felines.

La presidenta

Diputat.

Ignasi Prat i Sarri

I acabo, presidenta. Amb línies d'ajuts adaptades a la realitat de cada municipi, considerant les diferències territorials, poblacionals i de capacitat administrativa. Els ajuntaments no poden assumir més obligacions sense finançament. No podem seguir traslladant als municipis les despeses que correspon als governs i no podem exigir que una llei es compleixi si no donem els recursos per aplicar-la. És hora que el Govern sigui responsable.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. S'han presentat esmenes per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Donaríem el torn de paraula, en primer lloc, a la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Sí, nosaltres vam presentar una esmena de modificació de l'únic punt que hi havia, on parlava de que el Govern garantís el repartiment de recursos. El diputat de Junts ens ha comunicat que no ha estat acceptada. De totes formes, nosaltres, traient que no ha estat acceptada, votarem a favor perquè creiem que és veritat que és un tema que hem de posar sobre la taula, que és un tema que s'ha de intentar ser el més justos possibles, però sí que és veritat i que se li ha de donar resposta.

El que sí que és veritat que tenim una llei que regula aquesta situació, que és la 7/2023, i que estem a l'espera del desplegament reglamentari d'aquesta llei per poder saber finalment quina és la dotació dels recursos econòmics que se li haurà de donar als ens locals i que aquesta sigui realista, ajustada i conforme a la normativa vigent. És imprescindible per a la Generalitat la publicació del reial decret i del protocol marc que reguli aquesta llei.

Amb els instruments que siguin regulats, es definiran les noves obligacions, els requisits que caldrà incorporar a les bases reguladores de les subvencions perquè així pugui la Generalitat donar-li als ens locals. És cert que tot això és feixuc, que potser va més lent del que hauria de ser, que els ajuntaments necessiten que la

Generalitat respongui. Així ho fa i així continuarà treballant perquè els ens locals tinguin a l'abast tot el que necessiten.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, és el torn del grup parlamentari d'Esquerra Republicana amb el diputat Oriol López.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies. Bé, gràcies diputat per la presentació. Des d'Esquerra Republicana de Catalunya votarem a favor d'aquesta resolució. Els que provenim, molts de nosaltres, del món local sabem què suposa el funcionament de les colònies felines, de les colònies de gats, de les entitats, del voluntariat –que vostè en parlava també– i de com s'intenta a vegades coordinar o des de les entitats o des de la regidoria pertinent de Benestar Animal.

Les colònies felines són una despesa, sí, però també, i així ho hem pogut veure moltes vegades, impliquen també una tasca de cohesió social, una tasca de cohesió social de les persones que tenen ganes de cuidar aquests animals, que existeixen, i que el món municipal ha de tirar endavant, com moltes altres competències impròpies. Després en parlarem també de competències impròpies que hi ha una resolució del Partit Popular. En tot cas, el món municipal normalment està molt escanyat i el problema és que no arriben diners. No arriben diners.

En aquest cas, vostès demanen aquí que sigui el Govern de la Generalitat. Ho veiem bé, però sobretot caldria un «reformulament» general, una reformulació general per entendre que el món local i que el finançament local s'ha de gestionar d'altra manera i que és l'Estat qui en té aquesta culpa de com funciona des de fa molts anys. Després en parlarem.

En tot cas, el benestar dels animals que viuen als pobles i a les ciutats és també moltes vegades el benestar per a les persones que els cuiden, que ho cuiden i que fan un bé a la societat i que fan també un bé a la societat que els envolta. Per tant, votarem a favor d'aquesta moció i esperem, doncs, que arribin els diners d'on arribin, però que això es pugui gestionar tant els pobles més petits, més menuts, amb menys

habitants, però segurament amb grans extensions, com també a les ciutats on també és molt difícil poder gestionar aquestes colònies.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, seria el torn de paraula del Partit Popular amb el diputat Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Molt breument. Efectivament, la normativa vigent atribueix als ajuntaments la responsabilitat de la gestió de les colònies felines i, com en tants d'altres casos, els ajuntaments han d'assumir moltes competències i moltes funcions sense tenir el funcionament suficient per poder-les desenvolupar amb garanties i amb la suficiència econòmica necessària.

Per tant, compartim l'objecte d'aquesta proposta de resolució. Creiem que cal garantir el benestar animal, la convivència als pobles i ciutats i garantir que no hi hagi tampoc una població felina descontrolada. I, per tot això, i perquè els ajuntaments necessiten més recursos per fer-hi front, votarem favorablement aquesta proposta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació passaria la paraula al Grup Parlamentari dels Comuns el diputat Mijoler. *(Joan Garriga Doménech fa gestos de desaprovació.)* Perdó, perdó, perdó, m'he saltat el torn. A continuació, seria el torn del grup parlamentari de VOX, amb el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bé, per manifestar el nostre vot favorable a aquesta resolució de controlar les colònies felines com una competència dels ajuntaments i per poder dotar de més recursos des de la Generalitat.

I aprofitar perquè ja em sobra molt de temps i ja he manifestat el vot a favor i no tinc res més a dir: a Junts no costa res votar coses a favor, en el cas de VOX, de Junts

per Catalunya i considerem que sou un partit colpista. En canvi, vosaltres sou incapaços de votar qualsevol resolució de Vox a favor, però *por la cuenta que me trae*, com diríem en espanyol, ja canviareu respecte a formacions polítiques similars a la nostra, respecte a aquells cordons antidemocràtics.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el senyor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. I gràcies a Junts per portar aquesta resolució, que seria una resolució d'aquelles d'alcaldes que ens posaríem tots d'acord ràpidament i que, per tant, evidentment la votarem a favor. I és veritat que aquesta qüestió no és un tema menor ni s'ha de considerar així. Si es coneix el món local, combina benestar animal, convivència urbana, responsabilitat pública, i és un exemple d'allò que s'ha dit. Passa molt sovint. Els ajuntaments van rebent noves obligacions legals, però mai reben els recursos ni el suport tècnic per poder-les complir.

I, en aquest sentit, la Llei 7/2023 estatal, de protecció de drets i del benestar animal, doncs, respon a un problema que és real i és persistent, però també posa fi a anys de descoordinació, d'improvisació i estableix un estàndard per a tot l'Estat. Per tant, també és d'agrair, però, com tota llei amb un fort impacte local, demana un posterior desplegament rigorós i un finançament adequat i el suport institucional actiu. I aquí és on trobem el buit.

No podem exigir a tots els ajuntaments que compleixin els articles 38 i 39 d'aquesta llei que parlen de la gestió activa de les colònies si després no els hi donem recursos econòmics ni personal tècnic suficient. Per tant, aquesta proposta de resolució reconeix aquesta dificultat. És encertada. És un bon punt de partida. Cert que posa l'accent en l'obligació de l'Estat a través de l'article 19 de la Llei del finançament. És cert, però el Govern central ha d'assumir les seves responsabilitats, però també en té la Generalitat.

Pel que sabem, Catalunya comença a treballar en el tema, tard. El Departament de Territori i Habitatge i Transició Ecològica ja treballa en el protocol marc de gestió de colònies felines de Catalunya. Aquest

Fitxer 24CAI8

per protocol, actualment en fase de participació –si m'equivoco, que em corregeixin– haurà d'establir quins són els procediments i requisits mínims per als programes municipals. Com sabem, es centra en la gestió ètica, el mètode CER de captura, esterilització i retorn, el cens i registre de colònies, etcètera.

I per això nosaltres proposem que dintre d'aquest protocol es vagi més enllà del que es planteja amb aquesta proposta, que es desplegui una estratègia nacional de gestió de colònies felines amb recursos econòmics estables, que articuli ajuts diferenciats per municipis petits i rurals, que incorpori entitats animalistes i el voluntariat organitzat als espais de planificació i seguiment i que activi també el paper de les diputacions i dels consells comarcals en aquest sentit, per les licitacions centralitzades, etcètera.

També volem deixar constància que aquesta no és només una qüestió pressupostària, perquè la gestió –i s'ha dit– de les colònies felines també requereix planificació i coordinació i un reconeixement institucional. A la majoria de municipis, aquesta tasca l'assumeixen entitats o persones voluntàries que fa anys que sostenen amb molts pocs recursos una responsabilitat que en realitat és pública. El seu coneixement i compromís també han de ser valorats i integrats formalment.

En definitiva, votarem a favor de la proposta, però insistim, cal més ambició, més claredat i una mirada més integral.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, diputat Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, només per dir que votarem a favor de la proposta.

La presidenta

Gràcies. En no ser-hi el Grup Parlamentari del Grup Mixt, donaria de forma molt breu la paraula, si vol, al grup proponent per donar resposta a l'única esmena que s'ha presentat.

Ignasi Prat i Sarri

Sí, bé, agrair l'esmena presentada però bé, vull fer una reflexió perquè no l'hem aprovat l'esmena per una senzilla raó. Ella, el grup socialista ens parla de garantir el repartiment i nosaltres parlem de garantir la dotació. Per què? Doncs perquè volem que exactament hi hagin uns diners assignats i no la manera de com es distribueix i, per tant, per això no acceptem, perquè nosaltres anem per feina en aquest sentit.

La presidenta

D'acord. Doncs passaríem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots favorables?

Votada per..., aprovada per unanimitat.

**Proposta de resolució sobre el garantiment dels drets lingüístics
en la convocatòria de funcionaris municipals d'habilitació estatal**

250-00673/15

Ara sí, passaríem al següent punt de l'ordre del dia. Passaríem a la proposta de resolució sobre el garantiment dels drets lingüístics en la convocatòria de funcionaris municipals d'habilitació estatal. Una proposta presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i passaria el torn de paraula a la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies. Avui presentem aquesta proposta de resolució. Bé, avui la debatem. Ja fa mesos que la vam presentar. En tot cas, és una proposta per

denunciar i revertir el que creiem que és una vulneració i una discriminació lingüística i de menyspreu envers la llengua catalana.

Aquesta proposta parla sobre l'àmbit dels secretaris interventors i tesorers municipals. Expliquem una mica tot el relat dels fets i anem després a la concreció. Com ja sabem, la figura dels secretaris interventors i tesorers municipals són peces obligatòries i fonamentals dels ajuntaments. Desenvolupen un paper clau en la gestió administrativa i legal del municipi, gestió econòmica, financera i també de control i fiscalització. I aquí ja ve el problema, que n'hem parlat moltes vegades en aquesta comissió i també en el Ple, que molts d'aquests treballadors públics estan en una posició interina. De fet, el quaranta per cent dels ajuntaments no tenen secretari municipal. Amb un procés d'oposicions, molts municipis petits comparteixen aquesta figura del secretari. Hi ha mancança generalitzada d'aquests professionals. De fet, el territori amb més afectació és Lleida i això, que no només passa Lleida, sinó que passa arreu de Catalunya, especialment als municipis més petits, afecta el dia a dia d'aquests ajuntaments: impossibilitat de convocar plens, retard en la presentació de tràmits o problemes a l'hora de fer pagaments de nòmines, per exemple.

El problema ve quan hi va haver una recentralització per part del Partit Popular, LRSAL, la llei Montoro en aquell moment, i després que hi ha hagut una falta d'oposicions per part del Govern de l'Estat. Per tant, és imprescindible que la Generalitat recuperi i assumeixi plenament una altra vegada la gestió integral d'aquesta competència, que va ser gestionada amb èxit quan així ho vam poder fer fins abans del 2013. I, per tant, que es faci efectiu aquest traspàs. Mentre no es faci efectiu aquest traspàs, hi ha hagut aquesta encomana de gestió a través d'un conveni que ha pogut subscriure la Generalitat i que s'ha assumit part de la competència per poder fer la convocatòria de 218 places al nostre país, aquí a Catalunya, per poder ofertar i cobrir aquestes 218 places de secretaris i interventors municipals.

I aquí ve part del problema, perquè mentre s'estava fent aquest procediment ja vam ser alertats i vam veure que el més preocupant d'aquest conveni, d'aquesta convocatòria actual dels 218 places, els opositors que s'hi presenten, de fet, que ja

s'hi han presentat, s'han hagut d'examinar en el primer examen, que va tenir lloc fa quinze dies, en llengua castellana. Atès que és una convocatòria estatal, doncs s'ha hagut de fer en llengua castellana. Per això vam presentar aquesta proposta de resolució, perquè creiem que és un greuge, que és un menyspreu al català i creiem que és una discriminació lingüística i el Govern no ho hauria d'haver tolerat. Hauria d'haver exigint que es poguessin fer també en català aquestes proves.

S'ha fet el primer examen, com dèiem, però presentem aquesta proposta de resolució perquè la resta del procés –queden dues proves a principis d'any i després tot el curs que s'ha de fer a l'Escola d'Administració Pública de Catalunya– es pugui rectificar i es pugui fer tot el procediment en català. D'això va la proposta, garantir que la convocatòria de les 218 places de secretaris interventors i tesorers municipals es faran en català tant el curs com les proves, i exigir, evidentment, aquest traspàs. Avui s'està votant un decret al Congrés dels Diputats en aquesta línia. Per tant, anem pel bon camí. Però si us plau, rectifiquin amb el tema de la llengua perquè s'està cometent un greuge lingüístic.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Hi hauria una esmena presentada pel Grup Socialista Units per Avançar. Endavant.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Sí, gràcies, presidenta. Sí, de fet, com comentava la diputada Marta Vilalta, d'Esquerra Republicana, que coincideix en el temps que en aquests moments s'està debatent al Congrés dels Diputats aquesta disposició addicional en una llei per poder retornar i recuperar aquesta competència, que, de fet, va ser de la Generalitat de Catalunya del 2007 al 2013. Però com ja s'ha comentat amb LRSAL, doncs això es va recentralitzar. I, per tant, doncs la voluntat d'aquest grup, del Govern i d'aquest grup que li dona suport és d'exercir totes les competències en plenes facultats.

Per tant, per part d'aquest Govern i del grup que li dona suport, crec que no hi ha cap discussió en la defensa de la llengua catalana, dels drets lingüístics i, per tant, el que sí que esperem és poder exercir totes les facultats que tenim quan aquesta

competència la tinguem plena i absoluta. És evident que aquest cos de funcionaris doncs pel món local, en especial per aquests municipis petits, molt petits quant a població, a vegades són molt grans en extensió i no m'agrada dir pobles petits, sinó pobles amb poca població, per tant, doncs, és un cos molt necessari perquè d'aquest cos, de disposar d'aquest cos en funcionament, doncs en depenen, doncs el bon funcionament d'aquests ajuntaments.

I per tant, evidentment, el compromís d'aquest Govern i del grup que li dona suport és de que seran íntegrament en català quan tinguem la competència i, per tant, com ja s'ha dit, aquest 29 de novembre es van fer uns primers un primer examen d'oposicions i a partir d'aquí, doncs, seguirem amb els altres. Amb l'objectiu principal de cobrir aquestes 218 places a partir del setembre de l'any vinent, del 2026.

I com que també s'ha comentat que la funció de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, doncs, farà part del procés selectiu, també explicar i concretar que es faran unes sessions concretes sobre la regulació específica, òbviament que tenim a Catalunya en tots, en tots els àmbits sectorials i que afavorirà l'arrelament dels professionals en el territori. Com ha explicat també, doncs per la casuística, doncs aquesta afectació a Lleida, a la província de Lleida és més important, bàsicament perquè hi ha molts municipis de poca població, de menor pressupost i de difícil accés. I per tant, mentrestant –també el mentrestant que hem d'estar..., estem gestionant– amb la DGAL, la Direcció General d'Administració Local, amb les diputacions, amb els consells comarcals, està creant també borses d'interins per poder donar suport a aquests municipis i dotar-los d'aquests serveis.

Per tant, des del nostre grup insisteixo en la defensa del català, doncs en tots aquests processos. Esperem que avui, amb aquesta votació que es realitzarà en breu –ara estan en la fase de debat– doncs puguem ja d'una manera definitiva recuperar aquesta competència i compromís, com dic, absolut del Govern amb els processos selectius i que es facin en català.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Gimeno. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé. En primer lloc, agrair, doncs, la presentació d'aquesta proposta de resolució, si bé nosaltres considerem des de Junts per Catalunya que hi ha un dels punts que avui votarem a favor però que queda una mica obsolet davant de la votació que s'està fent ja al Congrés dels Diputats. I ens agradaria posar èmfasi en la situació dramàtica que ha viscut aquest país, el món local d'aquest país, amb la situació que han hagut de patir tots els seus alcaldes i alcaldesses pel tema dels interventors, del nomenament d'interventors i secretaris municipals i que, per tant, és una cosa que s'ha de resoldre. Però crec que no hi ha cap dubte que Junts per Catalunya ha fet servir totes les eines al seu abast per estar com sempre al costat del món municipal. I per això, en aquestes negociacions amb el govern espanyol, avui s'inclou en aquest reial decret que es vota al Congrés dels Diputats la transferència integral del nomenament, com ja havia estat sempre a Catalunya de secretaris interventors municipals per intentar revertir aquesta situació.

Esperem que tots els grups aquí presents hi donin suport. No ha estat la prioritat d'altres grups, també s'ha de dir i, per tant, esperem que aquesta vegada es voti en bloc per aquesta proposta i creiem que és un fet que queda obsolet en aquest punt. I, per tant, ens centrarem més en el punt del català, ja que també voldríem dir que aquestes 218 places que surten a concurs, doncs, han estat fruit també d'una moció presentada per Junts per Catalunya aquest juliol de 2025 de la mà del diputat Agustí Colomines i que, per tant, nosaltres vetllarem perquè la convocatòria sigui com ha de ser en aquest país i sigui en català.

Dit això, tots els partits aquí presents formen part del pacte nacional per la llengua. En ell, com recull la mateixa proposta de resolució, es demana aquesta garantia de l'oficialitat del català en el món local, però sobretot, sobretot també, doncs, els drets lingüístics dels ciutadans de Catalunya. Per tant, per garantir-ho l'única opció és que aquesta convocatòria sigui i es faci en català. Creiem que no podem ser un país acomplexat, no hi ha d'haver cap dubte davant d'això. Tots els països que tenen llengües minoritàries saben com s'han de defensar. I en aquest sentit volem posar èmfasi amb el Quebec, on una situació com la que s'està produint amb aquests exàmens seria absolutament inassumible pel seu Govern i creiem que el Govern de

la Generalitat de Catalunya, en aquest cas el Partit Socialista, que forma part d'aquest pacte nacional per al català, ha de comprometre's d'una manera ferma i absoluta amb aquesta convocatòria es faci en català.

Per tant, nosaltres avui volem garantir l'obligació de conèixer el català per part de tots els funcionaris públics, especialment aquests del món local, i després obligació de donar compliment a la garantia dels drets lingüístics dels ciutadans del nostre país. En això nosaltres no afluixarem, ho hem demostrat reiteradament. Hem estat sempre al costat del món local i avui es posa en relleu amb aquesta votació que es farà al Congrés dels Diputats, gràcies a Junts per Catalunya, recuperant aquestes competències en aquest àmbit. I sobretot, en el tema de l'ús de la nostra llengua, doncs acabo dient que nosaltres votarem que sí, però que estarem molt amatents al compliment d'aquesta proposta de resolució perquè aquesta convocatòria sigui única i exclusivament en català.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, seria el torn de paraula del Grup Parlamentari del Partit Popular amb el diputat Pau Ferran.

Gràcies.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Avui debatem una proposta de resolució que, sota l'aparença de defensa dels drets lingüístics, el que amaga és el traspàs i la gestió integral de les convocatòries de funcionaris de l'administració local amb habilitació nacional. I dic habilitats nacionals perquè en tota la proposta de resolució es refereix com a habilitats estatals, no sé per què, però el que avui es pretén plantejar és el trasllat del debat que s'està produint al Congrés dels Diputats i és el de la reconfiguració de la gestió dels funcionaris habilitats nacionals, secretaris interventors i tesorers municipals.

I això, diputats, no és competència de la Generalitat, ni pot ser-ho. Són funcionaris de caràcter estatal, perquè així ho requereix el sistema de garanties del nostre ordenament. Han d'estar protegits davant de la pressió política local o autonòmica i

han de respondre a principis d'objectivitat, imparcialitat que només es pot garantir des de l'Estat. I sabem per què alguns grups d'aquesta cambra reclamen ara més capacitat per incidir-hi. I és perquè aquests funcionaris van ser el 2017 l'últim dic de contenció democràtica davant dels intents de vulnerar la legalitat. Secretaris i interventors que van advertir formalment els ajuntaments, van emetre informes de reparació, van impedir contractacions irregulars, van evitar pagaments il·lícits i van deixar constància escrita de totes les vulneracions de procediment que es van cometre. I sense ells els ajuntaments haurien anat molt més enllà en el suport

Fitxer 24CAI9

institucional a un referèndum il·legal. I el que passa és que hi ha alguns que això encara no ho han perdonat. I per això és que avui, sota un pretext lingüístic, alguns reclamen més competències, més control i més capacitat d'influència política sobre qui ha de ser la garantia de legalitat en els nostres ens locals.

I és per això que aquesta proposta s'emmarca dins del debat de sempre i és desconnectar les estructures bàsiques de l'Estat per posar-les al servei d'aquells que ho volen tornar a fer. El que sabem és que el Govern d'Espanya de Pedro Sánchez cedirà de nou per seguir uns dies més a la Moncloa, cedint a les pretensions dels partits independentistes. I nosaltres, senyors del PSC, tenim claríssim on som. Som al costat de la seguretat jurídica, de la separació de poders i dels funcionaris que estan al servei de l'Estat i no al servei del procés. I també tenim molt clar on són vostès: disposats a desmantellar l'Estat per mantenir-se al poder uns dies més costi el que costi. I per tot això, evidentment, votarem en contra dels dos punts.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Sí. Gràcies, presidenta. Bé, primer que corregia la senyora, a la diputada Glòria Freixa que ha dit que tots els partits aquí presents estan a favor del pacte nacional per la llengua i ja saben que no és el cas de VOX, que estem a favor de les nostres dues llengües, l'espanyol i el català.

Lo preocupante de esta noticia es su origen, es la cesión de competencias integral a la Generalitat de funcionarios de habilitación nacional, es decir, de secretarios interventores y tesoreros municipales. Y es que esta cesión da la llave de control al separatismo como último bastión de control sobre el despilfarro y la corrupción en la administración local. Los interventores y tesoreros municipales –compañeros muchos de carrera– son pieza clave que mantiene la fiscalización, la legalidad, la vigilancia sobre el dinero de todos los catalanes y los ayuntamientos. Son un dique de contención fundamental frente a las tentaciones de malversación y el amiguismo.

¿Y cuál es la prioridad de esta iniciativa y del separatismo? ¿Garantizar una fiscalización más estricta? No. ¿Asegurar la independencia del funcionario para que pueda denunciar sin miedo a la corrupción del político de turno y paralizar sus acciones? No. La prioridad del separatismo y el socialismo durante estos años ha sido que estos funcionarios brindan cuentas a la Generalitat, que se ha demostrado lo que es. Es decir, el propio aparato político que debe ser controlado, en lugar de un marco jurídico nacional.

Lo más revelador de sus verdaderas intenciones es el punto primero, que también es muy desolador, que es garantizar que la convocatoria se haga exclusivamente en catalán. O sea, es tremendo. Es apartar a la mayoría de los catalanes, que tienen como lengua habitual el español, pues de esa comprensión y esa posibilidad de hacer y de entender el examen en su lengua materna. Esa es la obsesión, el idioma en que se realice un examen. No, les da igual la integridad, les da igual la escasez de plazas. Les da igual la calidad de la fiscalización. Lo único que importa es negar el bilingüismo. Discriminar al español, dar la espalda a esa mayoría de catalanes que, como digo, tienen como lengua materna el español. Buscan la administración local que no garantice la legalidad, sino que sea correa transmisión de sus obsesiones, obsesiones de imponer *una de les nostres precioses llengües, que és el català*.

Y la preocupación de VOX, pues, es distinta y la compartimos con millones de catalanes y es que el separatismo y el socialismo no metan la mano en esta pieza fundamental de la administración del control de los ayuntamientos con estas figuras tan esenciales, tan competentes como son los secretarios de Ayuntamiento y los interventores. Porque su obsesión es otra, es poder garantizar su corrupción, poder seguir haciendo fronteras para dividirnos, para enfrentarnos y para seguir haciendo fechorías.

Muchas gracias.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, de vegades la política té aquestes sincronies estranyes que expliquen les coses o que expliquen la realitat millor que cap article de la Llei o que cap intervenció. Perquè avui parlem de com es garanteix l'autogovern i de quina llengua vincula o vehicula la relació entre l'administració local i la ciutadania i al mateix temps, s'ha dit, que fem aquest debat aquí, doncs al Congrés dels Diputats es convalida el Reial Decret Llei que modifica la Llei de Bases de Règim Local per reconèixer de nou que la Generalitat ha de poder gestionar les funcions relatives a aquests funcionaris d'habilitació estatal o nacional, diguin-li com vulguin.

No és una coincidència. És la constatació de que al cap dels anys, la recentralització que es va patir el 2013 va ser un error que ha provocat precarietat, interinatges eterns i ajuntaments que no poden garantir serveis bàsics perquè no tenen secretari, interventor o tresorer de carrera. I això és una realitat que qui viu allunyat del món local evidentment mai podrà reconèixer.

És evident que la convocatòria extraordinària de 218 places que ha anunciat la Generalitat és un pas, però no és el traspàs. Quan rasquem una mica, el que trobem és que la inscripció s'ha de fer a la web del Ministerio, que el contingut de les proves el marca el Ministerio i que els exàmens per als aspirants que es presenten des de Catalunya només es poden fer en castellà. Això no és recuperar competències. Això

és descentralitzar logística, però no poder. I sobretot, és vulnerar els drets lingüístics que aquest Parlament va definir com a essencials en el pacte nacional per la llengua.

Des d'aquesta òptica, la proposta de resolució d'Esquerra posa sobre la taula dues qüestions fonamentals que des dels comuns compartim plenament: garantir que el curs de formació i totes les proves de la convocatòria es puguin fer en català. No és un gest identitari. És garantir que qui ocuparà llocs claus als nostres ajuntaments pugui exercir les seves funcions en la llengua en què la ciutadania es relaciona amb l'administració. I la segona, exigir el traspàs integral de la gestió de les convocatòries de funcionaris d'habilitació estatal. I aquí volem ser molt clars. El que avui es vota al Congrés pot ser un bon punt de partida, però l'autogovern real es decidirà aquí, amb normativa pròpia, amb planificació municipalista i amb criteris lingüístics vinculants.

Si Catalunya no pot decidir quin perfil necessita, quin pes hi té el dret local català o com s'incorpora realment el català en les proves, el traspàs serà formal, però no serà efectiu. Per tant, defensem un model que en el món local estigui al centre, que la llengua sigui condició de qualitat democràtica i que les places es planifiquin pensant en municipis petits, rurals i de muntanya, que són els primers que pateixen aquesta manca de personal.

Per això donarem suport a aquesta proposta de resolució, perquè avui tenim l'oportunitat d'alinejar el que passa aquí i el que passa a Madrid i de començar a revertir més d'una dècada de recentralització. El que ens juguem és que l'autogovern deixi de ser un relat i es converteixi en capacitat real de decidir qui serveix la ciutadania, en quina llengua i amb quin projecte de país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, és el torn del grup parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, nosaltres donem suport a aquesta proposta, entenent que la realitat del nostre país en aquest tema és molt complexa. Realment molts municipis han patit i encara pateixen la falta de secretaris, interventors i tesorers amb les

problemàtiques que això van associades, de paralització de projectes, de paralització de molta de l'activitat municipal. I realment és una problemàtica que els que toquem territori, sabem que és real, que els alcaldes i les alcaldesses i els equips de govern dels municipis la pateixen. Per tant, és una necessitat de de ja recuperar aquestes competències. Celebrem si avui s'aprova. Que retornin d'on no haurien d'haver marxat mai, a l'igual que votarem a favor de, evidentment, entenem que si es fan.

El que no pot ser és que només ens deleguin el fet de que dos-cents..., que el concurs d'oposició de més de dos-centes places es faci a Catalunya, però que no, que no es garanteixi els drets lingüístics del nostre país. Alguns que han parlat ja els hi va bé que sigui tot en llengua forastera, perquè és la seva i així la defensen. Però nosaltres el que entenem és que si els exàmens es fan a Catalunya, doncs la gent els ha de poder realitzar també en la seva llengua i no pot patir una discriminació i vulneració lingüística com la que s'està patint constantment en molts àmbits al nostre país.

I això demostra, una vegada més, que el pacte nacional per la llengua per ara, no serveix ni s'està complint, com els seus signants van declarar. I aquí cal enfocar cap al conseller, perquè nosaltres ja vam avisar que el pacte nacional estava molt ben escrit i molt ben redactat, però l'important és la seva aplicació. I novament veiem com el pacte està molt bé, però els fets mostren que no serveix per massa res. Per tot això, doncs, votarem a favor dels dos punts.

La presidenta

Gràcies, diputat. Per part del Grup Mixt, també haurien de notificar alguna substitució?

Rosa Maria Soberana Bonet

Sí. Comunicar a aquesta presidència que intervindrà en substitució de la diputada Sílvia Orriols.

La presidenta

Sobre el punt en qüestió, vol intervenir?

Rosa Maria Soberana Bonet

Sí.

La presidenta

Endavant.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, presidenta. Aliança Catalana votarem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè reafirma dos principis que considerem fonamentals: la plena sobirania institucional de Catalunya i la defensa irrenunciable de la llengua catalana, en l'accés i l'exercici de la funció pública. És intolerable que encara avui la selecció de secretaris interventors i tesorers municipals depengui de l'Estat espanyol i es faci, en molts casos, d'esquena a la realitat nacional i lingüística del nostre país.

Per tot això, defensem que tot el procés sigui íntegrament en català, sense excepcions ni excuses, i que el Govern de la Generalitat recuperi el control total sobre la gestió dels llocs de treball públics que afecten les institucions del nostre territori. No es pot construir cap estat digne sense una administració plenament catalana al servei del país i arrelada en la seva llengua i estructura institucional. Catalunya ha de dirigir els seus propis ajuntaments amb funcionaris formats i seleccionats des d'aquí i en català.

Moltes gràcies.

La presidenta

Finalment, per si vol posicionar-se sobre l'esmena, el grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Sí, perquè no ho havia fet. No hem acceptat l'esmena del partit socialista perquè és innecessària i creiem que reiterativa. Reiterar que no val només que es faci en català quan haguem recuperat la competència, sinó que mentrestant, és a dir, ara també s'ha de garantir aquest dret lingüístic. Si la convocatòria és estatal i l'està gestionant la Generalitat, de moment, vol dir que s'hauria d'haver tingut en compte el plurilingüisme, la plurinacionalitat de l'Estat. I això no ha passat. I el Govern de

Catalunya, és a dir, el govern del PSC, no hauria d'haver acceptat aquesta discriminació lingüística en la gestió d'aquesta convocatòria de les 218 places.

Qui hagi de fer aquesta feina a Catalunya ho ha de poder fer garantint també el seu dret lingüístic i podent-ho fer en català, d'acord també amb el que diu el pacte nacional, que ha sortit, doncs, reiterat per diversos grups parlamentaris.

I no està de més votar el punt 2. Algú deia que no feia falta, doncs, votar el punt del traspàs, justament perquè, malgrat que avui es voti el decret llei al Congrés dels Diputats, aquest s'haurà de complir i desplegar. Moltes vegades veiem com això no acaba passant i per tant nosaltres estarem vigilants per acabar amb aquesta situació d'injustícia que viuen els ajuntaments.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Seria el moment de passar a la votació. Volem votar per separat el punt 1 del punt 2. Votarem conjuntament, si els sembla oportú.

Vots a favor?

Vots a favor del Grup Parlamentari de Junts, d'Esquerra Republicana, del Partit Socialista, dels Comuns, de la CUP.

Abstencions?

Perdó, i del Grup Mixt.

Abstencions?

No hi ha cap abstenció.

Vots en contra?

Tres vots en contra del Partit Popular i de Vox.

Per tant, queda aprovada aquesta proposta de resolució amb 14..., 15 vots favorables i 3 vots negatius.

Proposta de resolució sobre el mal funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores

250-00696/15

Passaríem ara al següent punt, que seria la proposta de resolució, en aquest cas, amb els canvis i les modificacions que hem fet de l'ordre del dia, sobre el mal funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores, presentada pel Grup Mixt. Cedeixo la paraula, en aquest cas, a la diputada Soberana.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, presidenta. Aliança Catalana defensem una proposta de resolució que posa el focus sobre un dels instruments que hauria de garantir la integritat de les nostres institucions: la garantia..., l'Oficina Antifrau de Catalunya. Malauradament, el seu funcionament actual dista molt d'allò que es preveu en la seva missió legal i ètica.

Catalunya necessita institucions sòlides, independents i que compleixin el seu mandat legal, però el cas de l'OAC és preocupant. Els indicadors d'eficàcia institucionals són desoladors. Segons dades oficials, el seixanta-vuit per cent de les denúncies rebudes l'any 2022 van ser anònimes, fet que indica una manca absoluta de confiança en el sistema i, del total de denúncies, només un quatre per cent han derivat en investigacions reals. A això, cal afegir que cap de les persones alertadores protegides per l'OAC ha estat restituïda en la seva feina, cap ni una. Estem parlant de persones que han arriscat el seu lloc de treball i la seva estabilitat personal per defensar el bé comú. I la resposta de l'OAC ha estat la inacció, la passivitat i fins i tot, segons alguns indicis, la connivència amb estructures de poder que haurien de ser fiscalitzades.

La llei 2/2023 posa la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i preveu mecanismes clars de protecció, però el director actual ha manifestat públicament que no se sent vinculat a aquesta norma. Això és gravíssim. Ens trobem davant d'un càrrec institucional que declara obertament que no complirà la llei. No és només una qüestió legal, és una qüestió de confiança institucional. I aquesta confiança avui està trencada.

Fitxer 24CAI10

Aquesta situació es veu agreujada per la politització d'aquest ens. L'organisme es troba controlat *de facto* pel PSC, amb perfils vinculats al partit en llocs clau i amb una dinàmica que fa pensar més en que és un ens de control partidista que no pas en una agència antifrau independent. I no ho diem només nosaltres, n'hi ha prou amb revisar la premsa.

Aquesta oficina ha estat incapaç de protegir els alertadors de casos flagrants de corrupció municipal, com el cas de Mataró, on la persona que va denunciar aquesta presumpta trama de contractacions ha estat represaliada mentre l'OAC ho ha ignorat. Davant aquesta situació, no ens podem limitar a lamentar-nos. Cal actuar i per això presentem aquesta proposta de resolució amb aquestes mesures: Exigir el cessament del director actual de l'OAC per incompliment de les seves funcions i declaracions públiques contràries al seu mandat legal. Impulsar la creació d'un fons de protecció per a persones alertadores que garanteixi suport econòmic i jurídic. Reclamar al síndic de Greuges un informe específic sobre la inacció de la OAC en matèria de protecció dels denunciants i establir una auditoria externa anual sobre aquest funcionament i les seves resolucions. I, per últim, reformar el marc normatiu per garantir que l'OAC actuï amb plena transparència, independència i eficàcia, especialment en l'àmbit local, on hi ha molts casos de corrupció romanen impunes.

No hi ha veritable regeneració democràtica si no garantim la protecció efectiva d'aquells que denuncien la corrupció. No hi ha estat de dret si permetem que una oficina antifrau es converteixi en un mur d'impunitat. I Aliança Catalana defensem una Catalunya neta, valenta i transparent. Per això avui els demanem el seu suport per tirar endavant aquesta proposta, perquè es tracta de dignitat institucional, de posar fi a la por, de protegir els que protegeixen la integritat institucional.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, no havent-se presentat esmenes a la proposta, seria el torn del Grup Parlamentari de Junts, amb el diputat Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Gràcies, presidenta. Senyora Soberana, la protecció de les persones alertadores no és un debat local ni partidista, és un mandat europeu. La Directiva 2019/137 i la Llei 2/2023 ens obliguen a garantir canals segurs, confidencialitat i protecció real contra represàlies, però també ens obliguen a fer-ho bé. I és cert, la pràctica ha demostrat disfuncions: persones que han denunciat i no s'han sentit protegides, canals que no han funcionat i, sobretot, sistemes que encara no garanteixen prou la preservació de la identitat, que és clau de volta de tot el model.

La llei preveu l'obligació de garantir la confidencialitat. Ho diu explícitament l'article 5.2.b, però no defineix els protocols tècnics que la fan efectiva. Permet que un jutge aixequi la reserva d'identitat, però no exigeix motivació reforçada i no incorpora auditories independents que detectin filtracions o accessos indeguts. Tampoc estableix mesures clares per evitar que en entorns petits la identitat de l'alertador pugui ser deduïda indirectament. Són buits reals, són punts de millora i justament per això cal reformar la llei 2/23.

Ara bé, la seva PR, senyora Soberana, no toca res d'això, fins i tot demana el cessament d'algú que ja no ocupa el càrrec. No menciona cap reforma legal, cap protocol reforçat, cap estàndard tècnic, cap auditoria, cap separació estricta entre el gestor del cas i l'àrea afectada. Res que millori de veritat la protecció dels alertadors. I, a més, oblida un principi essencial de la directiva. Cal protegir-los, sí, però cal investigar escrupolosament cada denúncia per evitar abusos, venjances polítiques o denúncies falses. No protegim automàticament relats. Protegim processos nets, justos i verificables. Això és preservació de la democràcia. Això és preservar la confiança pública.

El seu text, en canvi, converteix cada disfunció en una prova de fracàs sistèmic. Fa soroll, però no fa protecció. Denuncia, però no fa democràcia. La nostra posició és clara: sí, cal reforçar els sistemes d'anonimat, sí, cal reformar la llei 2/23, sí, cal garantir que denunciar no converteixi ningú en víctima, però també cal evitar que el sistema sigui manipulable. I això, senyora Soberana, la seva proposta no ho fa en cap punt.

Per això votarem en contra. No perquè el problema no existeixi, sinó perquè vostè no proposa cap solució. La lluita contra la corrupció és massa important per convertir-la en munició política. Els alertadors són massa importants per fer-ne eslògans. I la democràcia és massa important per degradar-la buscant un titular. Nosaltres hi serem per construir; vostè hi és per incendiar. I per això avui la resposta és no.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Si, moltes gràcies de nou. Mirin, hauria estat bé que el Grup Mixt, és a dir, Aliança Catalana, hagués vingut al debat a la compareixença d'aquest matí a primera hora, fa escassament dues hores, del candidat a director de l'Oficina Antifrau de Catalunya, el senyor Salàs, en què ens ha explicat el seu projecte, els reptes per liderar l'Oficina Antifrau i on hem pogut parlar també de les qüestions que ens preocupaven en relació a l'Oficina Antifrau de Catalunya. Però vaja, ja sabem del seu absentisme laboral que només venen a fer el seu vídeo en la seva proposta.

Dit això, i algunes consideracions que hem reiterat a primera hora d'aquesta comissió, però que volem d'alguna manera tornar-les a fer evidents. En una societat democràtica i lliure de corrupció, institucions com l'Oficina Antifrau de Catalunya són absolutament imprescindibles i nosaltres, Esquerra Republicana, no ens hi trobaran mai al costat dels que les volen suprimir, desprestigiar o fer-hi joc polític. En una societat democràtica i lliure de corrupció, que és la que volem, les persones alertadores de la corrupció són peces clau i com a sistema els hem de protegir. Podríem dir que són herois quotidians que s'hi juguen la salut, que s'hi juguen la feina, la reputació i, per tant, com a societat els estem en deute i garantir la seva protecció és clau.

Per això, ja des de l'inici d'aquesta legislatura el nostre grup vam collar el Govern perquè faci la llei catalana de protecció de les persones alertadores, que està ara

mateix en tràmit. Per això, també en el seu moment, ja la passada legislatura, vam fer les modificacions a la llei d'acompanyament al 2023 per donar més eines a l'Oficina Antifrau de Catalunya. Malauradament hem vist com aquests últims mesos ja hi ha hagut persones alertadores que han denunciat la seva situació de desprotecció a nivell públic, també en referència a l'Oficina Antifrau. I és per això també que al debat de Política general vam aprovar una PR, en aquest cas presentada pel grup dels Comuns, que vam donar-hi suport, en què em van manifestar la preocupació del Parlament de Catalunya per aquesta situació que podien patir de desprotecció algunes persones alertadores i, per tant, considerant imprescindible que l'Oficina Antifrau exercís de manera efectiva les seves competències.

Per tant, estem treballant en tot allò que pot millorar per blindar, per enfortir tot el sistema d'integritat del nostre país. Ens refermem en aquesta feina. Hem pogut treballar amb l'Oficina Antifrau en diverses compareixences i reunions. Avui ho hem tornat a fer i traslladant-li al seu director –el senyor Gimeno anteriorment, avui el candidat– que aquest és un tema clau, que cal que exerceixi totes les funcions, l'Oficina Antifrau de Catalunya, que té. No hi poden haver buits legals ni errors en el sistema, perquè això només fa que augmentar la desconfiança. Per tant, cal seguir treballant-hi amb el màxim consens i sent proactius i propositius.

En això estarem sempre Esquerra Republicana: treballar per enfortir aquest sistema d'integritat del nostre país, per reforçar també la institucionalitat de l'Oficina Antifrau, les seves competències i el seu prestigi. Treballarem en això, no pas fent-li el joc a l'extrema dreta, però sí defensant la protecció dels alertadors, de les persones alertadores i treballant per a que l'Oficina Antifrau sigui una eina imprescindible amb la reputació i el prestigi que es mereix per garantir un país lliure i net de corrupció.

La presidenta

A continuació, seria el torn del Partit Popular, amb el diputat Juan Fernández

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. La situació actual de l'Oficina Antifrau de Catalunya i, molt especialment, la protecció de les persones alertadores que contribueixen a prevenir i detectar la corrupció és de debilitat. L'oficina Antifrau es va crear amb un objectiu

clar: garantir la integritat en la gestió pública, reforçar la confiança de la ciutadania en les institucions i oferir un mecanisme independent de control que actués amb rigor, solvència i imparcialitat. Tanmateix, en els darrers temps s'han evidenciat incerteses institucionals, tensions internes i una percepció social creixent que la seva capacitat d'actuació estava afeblida. No és aquest el paper que hauria de tenir una institució que exerceix funcions tan sensibles. I, des d'una perspectiva institucional, és responsabilitat de tots que puguem comptar amb una Oficina Antifrau plenament operativa, transparent i capaç de generar confiança tant en la ciutadania com en els servidors públics.

En aquest sentit, la situació de les persones alertadores mereix una atenció especial. La Unió Europea, com ja s'ha apuntat per part del grup de Junts, a través de la directiva de protecció dels alertadors, ha establert un marc molt clar. Els estats han de garantir que aquells que informen de possibles irregularitats ho puguin fer amb seguretat, confidencialitat i sense patir represàlies. Aquestes persones contribueixen al correcte funcionament de les institucions i són un element essencial en la detecció primerenca de riscos i disfuncions. A Catalunya, a dia d'avui, però, encara hi ha recorregut, molt de recorregut, per assegurar que aquesta protecció sigui efectiva i real, tant en l'àmbit jurídic com en el procedimental. En alguns casos, els alertadors continuen expressant inquietud sobre la manca d'acompanyament, la lentitud en els protocols o la por a conseqüències laborals. No es tracta d'assenyalar ningú, però sí que hem de reflexionar seriosament sobre com podem millorar. I això és la feina que té per endavant aquest Parlament.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat Juan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidenta. Vox está a favor de reconocer y proteger a los alertadores, de pedir informes al síndic, de auditar la lucha contra la corrupción. Sin embargo, estando a favor de financiarles esta protección, ponemos en duda que tenga que ser un veinticinco por ciento del presupuesto sin un estudio técnico previo. Pedimos votación separada del punto número 2.

Gracias.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari dels Comuns, el señor Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, comencem pel que és essencial. Les persones alertadores són imprescindibles per a qualsevol democràcia que es vulgui decent. Sense elles la corrupció podria avançar, la por s'imposa i les institucions empetiteixen. I sí, a Catalunya hi ha alertadors desprotegits i cal reforçar els mecanismes de suport, especialment en l'àmbit local, on les represàlies són més fàcils i més cruels. En això coincidim.

Ara bé, una cosa és reconèixer mancances i voler millorar-les i una altra molt diferent és el que pretén fer Aliança Catalana: utilitzar la vulnerabilitat d'aquestes persones per construir un relat de terra cremada, erosionar totes les institucions i alimentar un projecte polític basat en la desconfiança i en l'odi. I aquí ens hi trobaran de front. Aliança Catalana diu que Antifrau és un fracàs sistèmic i que cal posar-ne en dubte fins i tot la legitimitat. No, això no és lluita contra la corrupció. Això és antipolítica. Això és dinamitar l'únic òrgan independent que té Catalunya per investigar irregularitats i protegir alertadors.

Si avui una persona dubta si denunciar, el pitjor missatge que pot rebre és que totes les institucions són inútils. Aquest és exactament el missatge que volen els corruptes i que vol l'extrema dreta. Per això diem clarament: l'Oficina Antifrau necessita reformes i més eines, sí, però no necessita ser destruïda i no permetrem que l'extrema dreta aprofiti les seves mancances per fer avançar el seu projecte autoritari.

I si us plau, deixin de fer el ridícul. Venen aquí per primer cop a la comissió i demanen el cessament del director de l'oficina el mateix dia que hem fet l'auditoria de la proposta del nou director, que es votarà la setmana vinent al Ple. Ja els ho hem dit. I, a banda de deixar de fer el ridícul, deixin de mentir. El que volen l'extrema dreta és que tot falli per justificar el seu discurs, no volen institucions fortes. I deixem-ho molt clar: la regeneració democràtica no vindrà d'aquells i aquelles que volen

convertir Catalunya en un desert institucional. Vindrà de més democràcia, de més control, més garanties i més protecció a les persones que tenen el coratge de dir la veritat.

Per això avui diem dues coses alhora. Primer, a les persones alertadores els diem que estem amb vosaltres i que insistirem perquè Catalunya tingui el millor sistema de protecció possible. I a l'extrema dreta li diem que no us farem el joc. No convertirem la lluita contra la corrupció en un instrument més per destruir la confiança en les institucions. per desacreditar ho tot i per alimentar el vostre projecte autoritari. La regeneració democràtica vindrà de més democràcia, més control, més garanties i més valentia de la ciutadania i dels treballadors i treballadores públics, i també d'expulsar l'extrema dreta i l'odi de les nostres institucions.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies, presidenta. A veure, davant d'aquesta proposta, però sobretot davant del fet que avui apareguin en aquesta comissió, i més tenint en compte que fa poc ha comparegut el possible futur director de l'Oficina Antifrau i vostès no hi eren, com no hi eren el dia que va comparèixer l'actual director de l'oficina per presentar la Memòria 2024. Podien haver vingut, però podíem haver demanat explicacions, revisar la memòria 2024 per veure totes les actuacions que s'han portat a terme, el que funciona i el que no funciona. Però evidentment no van venir.

I vostès, en això sí que parlen de dignitat institucional quan vostès són els primers que no en tenen, amb un absentisme laboral que fa vergonya. Aquesta és la realitat del seu partit i no em vinguin amb *cuentos* que són dos i hi han comissions que coincideixen, perquè això també ens passa a nosaltres i quan sortim d'una, anem a l'altra. I vostès ni van a la primera ni van a la segona. Per tant, menys parlar, perquè vostès potser serien als que haurien de denunciar Antifrau perquè són un frau.

I seguidament sí que nosaltres treballem conjuntament amb els alertadors i les alertadores. I compartim amb elles que no funciona, que l'Oficina Antifrau no ha funcionat, que no els ha garantit

Fitxer 24CAI11

el suficient suport que necessiten, que no ha garantit que no hi hagin represàlies en alguns dels casos, que alguns alertadors o alertadores han perdut la feina, que l'oficina no ha posat sancions, que l'oficina, tot incoar expedients sancionadors, al final, aquestes sancions no han arribat.

Per tant, estem davant d'una problemàtica real, però que vostès ni volen solucionar ni pensen fer res per solucionar-la, perquè només presenten una proposta. Però després, a l'hora de fer les compareixences o de tramitar lleis, vostès ni apareixen. Per tant, els preocupa ben poc aquests alertadors o alertadores o els preocupa ben poc la llei, que s'estigui incomplint la llei o que s'hagin de fer modificacions per garantir que totes aquestes problemàtiques es resolguin.

Per tant, nosaltres, tot i que entenem els alertadors i les alertadores i entenem que l'Oficina Antifrau és necessària i que ha de millorar molt, votarem en contra de la seva proposta perquè, repeteixo, el qui són un frau són vostès.

La presidenta

I, finalment, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançar.

Alberto Bondesio Martínez

Sí, moltes gràcies, presidenta. Bé, senyora diputada, benvinguda a la comissió. No tornaré a repetir això de que hagués estat molt bé que hagués vingut ara fa un parell d'horetes per escoltar la presentació del nou director de l'Oficina Antifrau. En qualsevol cas, si tant li preocupés i tant conegués l'Oficina Antifrau, sabia d'entrada que el director és un jutge independent i que no milita ni al PSC ni en cap altre partit.

El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar sempre ha defensat el paper i la protecció de les persones alertadores, ja sigui en la lluita i prevenció de possibles

casos de corrupció a Catalunya amb el sistema intern d'alertes en matèria d'infraccions normatives, acord del Govern Aragonès del 2023, com també, per exemple a nivell europeu, donant suport a la Directiva per la llibertat de premsa. Tot i així, els termes d'aquesta resolució, però, no els compartim i per això no hi donem suport. Molts aspectes ja s'han dit abans per altres grups, així que no em repetiré.

Tot i així, tres qüestions. En primer lloc, durant els mesos..., durant el mes d'octubre, de l'1 al 31 d'octubre concretament, es va sotmetre a consulta pública la memòria preliminar de l'avantprojecte de llei del sistema d'alertes de protecció de les persones alertadores. En segon lloc, i sobre la protecció de les persones alertadores i davant de l'avantprojecte que acabo d'esmentar, a Catalunya, com a la resta de l'Estat, ja s'aplica la llei estatal de 2023, que regula la protecció de les persones que informen sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció, transposant la Directiva europea de 2019.

Amb tot i això, hi ha cert consens que aquesta llei estatal ens ha deixat marge de regulació a una eventual llei sorgida del Parlament de Catalunya. I és en aquest context en què el Govern, d'acord amb el seu esperit cívic i compartit també per bona part dels grups parlamentaris del Parlament, pretén que Catalunya es doti d'un sistema propi d'alertes vers possibles casos de corrupció.

I ja per últim, mirin, quan fa referència a ombres sobre la corrupció a nivell local, el Tribunal de Comptes va detectar incompliments legals i infraccions en el seu primer informe de fiscalització al partit d'extrema dreta Aliança Catalana. En el seu informe sobre les despeses dels partits a les eleccions municipals del 2023, les que va portar a la seva *jefa* a l'alcaldia de Ripoll, assenyala que Aliança va superar el límit de despesa electoral permès i que va rebre donacions privades de més de 3.000 euros que no complien tots els requisits legals.

Així que, si us plau, senyora diputada, quan torni a venir aquesta comissió, espero que abans que acabi la legislatura, doncs a veure si poden portar una proposta de resolució una mica més treballada i menys tiktoquera.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat Bondesio. I, a continuació, havent parlat tots els grups parlamentaris, procediríem a la votació de la proposta.

Vots favorables?

Perdó, votació separada, d'acord. Votaríem en primer lloc el primer punt. *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* El punt 2 només? La resta. Perfecte, doncs votem el punt... *(Remor de veus.)* Algun mes? Doncs passaríem primer a votar el punt 2 i el punt 4 i després procediríem a la resta de punts. Passem a votar el punt 2.

Vots favorables?

Un vot favorable per part del Grup Mixt.

Abstencions?

Tres abstencions, Partit Popular i Vox.

Vots negatius?

Junts per Catalunya, partit socialista, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP. Per tant, serien 14 vots en contra, 3 abstencions i 1 vot favorable. Decauria aquest punt.

Passaríem a la votació del punt número 4.

Vots a favor?

Dos vots a favor.

Abstencions?

Dues abstencions.

Vots en contra?

I 14 vots en contra de Junts, PSC, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Passaríem, per tant, ara a la votació dels últims punts, el punt 1, 3, 5 i 6.

Vots a favor?

Quatre vots a favor.

Abstencions?

Cap abstenció.

Vots en contra?

Catorze vots en contra. Per tant, quedaria rebutjada aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la compensació als ens locals per les competències impròpies que gestionen

250-00729/15

Passaríem, a continuació, a la proposta sobre la compensació als ens locals de les competències impròpies que es gestionen, per part del grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Passaria la paraula al diputat Pau Ferran. Ah, perdó, Juan Fernández.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Presentem avui una proposta de resolució que parteix d'una realitat tant evident com injusta que és els ajuntaments de Catalunya fa dècades que assumeixen competències que no els pertocuen i ho fan perquè no volen deixar desateses les necessitats dels seus veïns. Ho fan per responsabilitat, però també amb sacrificis pressupostaris que amb el pas del temps s'han convertit en una càrrega insostenible.

Els ajuntaments són la primera porta a la qual truquen els ciutadans. Coneixen millor que ningú la realitat del territori i són l'administració que dona resposta immediata a les inquietuds de la gent. Però aquesta proximitat no pot convertir-se en un xec en blanc que permeti que la Generalitat desatengui les seves obligacions. En àmbits com la sanitat, els serveis socials, la promoció econòmica, la seguretat o l'educació, els municipis estan assumint serveis que corresponen a l'administració autonòmica i ho fan amb recursos propis, moltes vegades fent sacrificis en àrees essencials, limitant inversions i tensionant els seus pressupostos fins al límit. És especial greu..., especialment greu en els municipis petits i mitjans que representen la majoria de Catalunya i que sovint treballen amb pressupostos molt ajustats.

I nosaltres ens preguntem: És just que els ajuntaments, l'administració més eficient i propera, siguin els que menys suport reben? És acceptable que els ciutadans deixin

de rebre serveis de qualitat perquè la Generalitat no assumeix el que li pertoca? La resposta és clara: no.

Per això, el Partit Popular presenta aquesta proposta de resolució. En primer lloc, perquè volem reconèixer i defensar el paper essencial dels ajuntaments en la vertebració del territori i en la prestació dels serveis públics. Sense ells, Catalunya literalment no funciona. I, en segon lloc, perquè exigim al Govern de la Generalitat la creació d'un fons pressupostari específic, addicional i finalista per compensar aquelles competències impròpies que els ajuntaments es veuen obligats a assumir. No és caritat, és justícia institucional, és garantir que els serveis es prestin amb qualitat i dignitat.

Per això, nosaltres rebutgem l'esmena del Partit Socialista perquè acceptar-la seria desvirtuar aquesta moció i el que volem és un fons específic, reconèixer aquesta realitat injusta. Diputats, reforçar el municipalisme no ha de ser un eslògan. És dotar-lo de recursos. És entendre que els ajuntaments no poden continuar fent de la Generalitat substituïda sense finançament. Si realment creiem en una Catalunya equilibrada, propera i eficient, cal corregir aquesta situació d'una vegada per totes. Per això, demanem el seu suport, per responsabilitat amb els ajuntaments i sobretot, amb els ciutadans que hi viuen.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Partit Socialista i Units per Avançar, que han presentat esmenes, la diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Qualsevol persona que conegui la història del partit nostre, el partit socialista, no té dubte de la nostra història, del nostre ADN municipalista. Molts de nosaltres hem estat o estem en ajuntaments i som molt conscients del paper essencial d'aquest en la vertebració del territori i en la prestació de serveis públics. És l'administració més propera i accessible per als ciutadans i ciutadanes.

Nosaltres hem presentat una esmena, que no ha estat acceptada per el grup del PP. Avui no estem tenint sort amb les esmenes, perquè aquesta PR parla de crear un nou fons addicional i nosaltres creiem que no és necessari, ja que el Govern ha

adoptat recentment mesures concretes per reforçar el finançament local i assegurar la suficiència dels ens locals. Per això vam presentar una esmena per eliminar la part on parlava de crear.

Amb el decret aprovat 18/2025, el 23 de setembre es va crear un fons extraordinari addicional, amb més de 20 milions d'euros –per això creiem aquesta PR arriba tard– amb un caràcter incondicionat, que això és molt important i molt nou, perquè parla de que es poden destinar lliurement a la cobertura de despeses derivades a competències impròpies, situacions d'emergència o necessitats sobrevingudes. Amb aquest fons, els recursos destinats al món local per al 2025 ascendeix a 168,3 milions d'euros. Parlem d'un increment de 22,7 milions respecte a l'any 2023.

Tampoc vull deixar de l'oportunitat de parlar de l'aprovació de la memòria de l'avantprojecte de Llei de Finançament Local de Catalunya, que serà un abans i un després per al món local. I aquest anirà de la mà de la proposta presentada pel grup de Comuns per crear un model estable, equitatiu i suficient pel món local amb cinc pilars molt clars. Ha de reduir el desequilibri financer i la insuficiència de recursos, assegurar una distribució més equitativa dels recursos públics, millorar l'eficàcia i l'eficiència en l'exercici de la tutela financera per part de l'Administració de la Generalitat, facilitar l'exercici de les funcions de gestió, recaptació i inspecció tributària dels ens locals i, finalment, garantirà la transparència i participació del món local en la presa de decisions.

Però tinguem tots i totes una cosa presents, diputats, diputades, i és posar de manifest que justament va ser el PP qui va aprovar l'any 2013 la LRSAL, fent ús de la majoria absoluta a les Corts Generals, i que va significar una limitació pels ajuntaments prohibint exercir competències impròpies o impeditint tenir-les en comptes... –perdona– i impeditint tenir-les en compte a l'hora d'assignar recursos de l'Estat cap a les corporacions locals.

Per tant, seria un bon exercici que el mateix PP que presenta aquesta PR hagués demanat la seva derogació. No parlem de justícia institucional, que d'això el PSC ja en sap molt.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts, el diputat Colomines.

Agustí Colomines i Companys

Sense municipalisme no hi ha país, hauria dit la diputada Ortiz si tingués veu. Ho faig jo per ella, no? La força del país neix del món local, dels alcaldes i les alcaldesses que cada dia estan a primera línia, escoltant, ajudant i resolent els problemes dels veïns. Són els que sostenen els pobles quan hi ha emergències, quan hi ha mancances o quan les administracions no..., altres administracions no hi arriben.

Cal posar-ho en valor, precisament perquè són una peça essencial del país. Ens pertoca d'escoltar-los quan s'impulsen polítiques públiques. I un dels exemples més evidents és el de les competències impròpies, serveis essencials que els ajuntaments assumeixen perquè la ciutadania els necessita i perquè cap altre administració els cobreix. Parlem del zero-tres, del transport escolar, dels serveis socials avançats, de les polítiques d'ocupació, de la protecció civil o del manteniment d'equipaments educatius i sanitaris. Els ajuntaments ho assumeixen per responsabilitat, però sense els recursos necessaris.

Aquesta situació no només satura els serveis municipals, especialment el dels ajuntaments petits, amb menys recursos i menys capacitat d'actuació, els posa al límit. Constatem que els ajuntaments no poden ser els pagadors de la deixadesa d'altres administracions i assumir-ho sense finançament. El mes de juliol, Junts va presentar al Parlament una moció sobre el finançament del món local i vam constatar la manca de compensació per competències impròpies, L'incompliment dels 600 milions del PUOSC i la falta d'exigència del Govern davant l'Estat per millorar el sostre de despesa. Fa temps que reclamem solucions estructurals a un problema que cada dia es fa més gran.

Votarem a favor d'aquesta proposta. Valorem positivament que es posi sobre la taula la necessitat d'un fons de compensació, però creiem que cal ser més ambiciosos i per això presentem cinc propostes. Crear un cens de competències impròpies amb la quantificació del cost econòmic. Establir un mecanisme estable de compensació econòmica als ajuntaments per les competències impròpies

Fitxer 24CAI12

assumides, amb dotació pressupostària suficient i garantida. Prioritzar els municipis de menys de dos mil habitants en l'assignació dels recursos. Negociar amb l'Estat un finançament just per al món local amb un sostre de despesa superior a la devolució del dèficit fiscal. Complir..., i cinquè, complir el mandat del Parlament i assegurar els 600 milions d'euros del PUOSC del 25-28.

Defensem que el país s'ha de construir des del territori, des de la proximitat i des dels pobles de Catalunya. I em permeten, per cert, els senyors de la coalició governamental. Jo no faria com Trump: governar per decret com vostès, dir què ha de fer i com s'ha de comportar l'oposició i, a més a més, insultar-la.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat Oriol López.

Oriol López Mayolas

Moltes gràcies, presidenta. Bé, sense saber-ho, avui el Partit Popular ens porta, potser sense saber-ho, a un debat sobre finançament local, però també de sobirania local. En aquest Parlament i en molts parlaments, es parla de sobirania. Sort en tenim, sort en tenim de que a la trinxera municipal, a la trinxera del món local hi tenim alcaldes i alcaldesses que assumeixen polítiques perquè hi hagi major igualtat, perquè hi hagin més serveis, que entenen com van canviant els temps i, per tant, s'adapten a allò que fan des dels seus ajuntaments i també redistribuint la riquesa i arribant a molta més gent.

La Generalitat, el Govern de la Generalitat té el PUOSC, té mecanismes específics per als ens locals, segurament millorables, i s'hi ajuda des de molts departaments i molts àmbits. En tot cas, és important, quan vostès parlen d'una realitat injusta, entendre que el finançament local i la sobirania del món local és qüestionada des de fa molts anys, segurament des dels mateixos anys vuitanta, des de l'Estat mateix. Un Estat on des de fa moltíssims anys hi governa el Partit Popular o el PSOE, que

si han aprovat lleis, com s'ha comentat fa una estona, la llei Montoro el 2013 o la llei d'austeritat de 2012, que obliguen a destinar el superàvit exclusivament a reduir, a reduir el deute a nivell local i, per tant, s'ignora molt i moltíssim la salut financera i la sobirania de cadascun dels consistoris.

Nosaltres estem d'acord amb què el món local rebi més diners. Ens abstindrem en aquesta proposta, però dir-los i explicar-los que només fa una setmana el grup d'Esquerra Republicana al Senat portava un debat a proposició, un debat al Senat, on demanàvem que es derogués la llei Montoro per recuperar l'autonomia local perduda i acabar amb la tutela financera de l'Estat, alliberar aquest superàvit que ara obliga a eixugar deute quan hi ha ajuntaments que podrien fer altres coses, un repartiment just del dèficit.

Això és el finançament local de debò: acabar amb l'escanyament dels ens locals i que el sostre de despesa s'ha de fixar en funció de la despesa real que assumeix cada administració. Aquí també cal mirar què passa al nord d'Europa, què passa, quins diners van a parar i es gasta l'Estat i les comunitats autònomes, en aquest cas, i als municipis. I un blindatge de les inversions socials perquè des dels ajuntaments s'han de superar aquests límits fiscals si és per invertir en coses com l'habitatge públic o per donar resposta a emergències climàtiques sense ser penalitzats.

En definitiva, sobirania i finançament del món local, ni Partit Popular ni PSOE allà on ho han de fer, ho fan. Sí que necessita més diners el nostre món local. En tot cas, crec que queda ben explicada la nostra abstenció.

La presidenta

Gràcies. Per part del grup de Vox en Catalunya.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidenta. Los ayuntamientos catalanes se ahogan y necesitan recursos económicos de manera urgente. Y quiero aprovechar para recordar que Vox es un partido municipalista y no autonomista y lo somos porque creemos que la patria no se construye desde la burocracia de la Generalitat de Catalunya, sino desde la familia y desde el municipio.

En la exposició de motius de esta proposta describe una cruda realitat y que es una autèntica vergüenza y es que los ayuntamientos asumen competencias impropias. ¿Y por qué las asume? Porque la Generalitat ha dimitido *de facto* de sus funciones. Han convertido los ayuntamientos en gestores de la miseria que provoca una mala gestión autonómica. Y, por eso, aunque votaremos a favor del fondo, queremos que el debate de fondo –el real– no es solo de presupuestos, sino competencial.

Desde VOX no queremos ayuntamientos que sean meros «recadaderos» [#00:04:52] de la Generalitat de Catalunya esperando una subvención o un fondo de cooperación para sobrevivir. Creemos que los ayuntamientos tienen que ser la administración más cercana, la que está más cerca de las familias, de las personas, la que realmente conocen los problemas y tiene que gestionar en ventanilla única todos los problemas y todas las relaciones de las personas con la administración, evidentemente, con unas leyes que emanen para igual para todos los españoles. Lo he dicho: patria, familia y municipio.

La presidenta

A continuació, per part del grup parlamentari dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Bé, reconec que he hagut de llegir dues vegades qui signava aquesta proposta de resolució per assegurar-me que ho havia entès bé. I sí, és el Partit Popular qui avui ve a parlar de l'infrafinançament local i a reclamar compensacions per les competències impròpies que assumeixen els ajuntaments. I sincerament, si no fos tan greu, doncs fins i tot ens faria gràcia, perquè parlem del mateix partit que va aprovar la Llei de racionalització y sostenibilidad de la administració local, la famosa RSAL, la major agressió legislativa al municipalisme en democràcia. Una llei recentralitzadora, que va retallar competències, va limitar capacitat d'inversió i contractació, va expulsar personal públic, va convertir el principi d'autonomia local en paper mullat. La seva filosofia era molt clara: «Ajuntaments, no sou de fiar, Madrid decidirà per vosaltres». I a això s'hi suma la llei d'estabilitat pressupostària, que va situar el pagament del deute per sobre de les necessitats de la gent. Centenars d'ajuntaments sanejats es van veure obligats a acumular

superàvits que no podien destinar ni a escoles bressol, ni a serveis socials ni habitatge. Van convertir els consistoris en caixers automàtics del Ministeri d'Hisenda.

I com a cirera del pastís, el ministre del PP responsable de tot això va impulsar una amnistia fiscal a favor de 31.500 grans defraudadors, molts operant en paradisos fiscals, una amnistia que el Tribunal Constitucional va acabar declarant això: inconstitucional. I amb aquest historial, avui el PP ens ve a dir que els ajuntaments necessiten compensació i suport. Mirin, no és només incoherent, és cinisme polític. Perquè si avui els ajuntaments assumeixen competències impròpies en serveis socials, en habitatge, joventut o educació infantil no és gràcies al PP, és malgrat les polítiques del PP. Ells van restringir l'autonomia local als ajuntaments i la ciutadania han sostingut els serveis essencials malgrat el Partit Popular.

Des dels comuns ho diem clar: el municipalisme no necessita declaracions buides com les seves. Necessita respecte, memòria i recursos estructurals. I per això no podem votar a favor d'aquesta proposta de resolució, no perquè no compartim el diagnòstic. És evident que els ajuntaments fan de bombers cada dia sense el finançament que toca, sinó perquè el PP planteja un fons puntual, un pedaç, com si els dèficits estructurals es resolguessin amb ajudes discrecionals.

Ens trobaran en una altra via: la derogació completa de la RSAL per restaurar l'autonomia municipal, l'aprovació d'una llei catalana de finances locals, estable, transparent i corresponsable, que vostès han frenat sempre que han pogut. La reforma de les regles fiscals perquè els ajuntaments puguin invertir els superàvits en habitatge, en transició energètica i en polítiques socials. I també han votat en contra del sostre de despesa.

Això és municipalisme, això és finançament autèntic. Això és reforçar la primera línia de l'estat del benestar. I mentre el Partit Popular no assumeixi aquesta agenda, mentre continuï defensant les polítiques que han asfixiat el món local durant una dècada, el seu discurs serà només un exercici de rentat d'imatge. Per tant, no, no els farem el joc.

El municipalisme català mereix més respecte, més coherència i menys hipocresia. I mereix, sobretot un finançament digne que no depengui ni de favors ni de governs puntuals, sinó de drets i de lleis.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del grup parlamentari de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Mirin, quan llegeixo la proposta de resolució, sobretot els dos acords que presenten, penso: Bé, sobretot el primer no està gens malament. El segon en podríem parlar perquè nosaltres, més que un fons pressupostari addicional, creiem que el que cal és un bon finançament estructural sempre, no ara un fons addicional.

Però clar, quan veig que ho presenta el Partit Popular, quan com a alcalde vaig patir les seves lleis i la seva llei, sobretot, d'austeritat per reduir el deute, que realment el que servia era per potinejar els ajuntaments i vostès, amb el que nosaltres aconseguíem estalviar, poder gastar més des del seu govern. doncs clar, fa gràcia que ara vinguin aquí a demanar això. I més quan fa quatre dies, aquí mateix, nosaltres proposàvem que les escoles bressol s'integressin a l'educació dins del sistema educatiu públic i vostès hi van votar en contra. ¿Saben que això suposaria milers i milers d'euros per a ajuntaments petits i sobretot, petits i mitjans que s'estalviarien i els podrien dedicar a altres serveis que sí que els són propis i vostès hi van votar en contra i ara venen a dir aquí això? És totalment surrealista el que ens presenten. Ho deuen fer pel seu alcalde estrella, que els hi deu haver demanat, o no entenem massa aquesta proposta perquè precisament no s'adiu a la política que han estat fent el seu partit durant els anys que han estat governant.

Per tant, donar suport a aquesta proposta és evident que no li donarem. I més recordant tots els problemes de precarització dels treballadors municipals que van causar les seves polítiques, que van perdre poder adquisitiu, que no es podien estabilitzar, que els teníem totalment precaritzats, que no els podíem suplir. I després ens venen aquí a dir que cal finançament pels serveis públics, que no hauríem de prestar però que prestem? Quan vostès mai, quan han governat, han facilitat res de tot això. I més només recordar-los que els ajuntaments, els municipis de Catalunya són els més mal finançats de l'Estat espanyol, governi el PP o governi el PSOE. I aquesta és una realitat.

Quan a Catalunya es rep 473 euros per habitant, altres comunitats en reben quasi el doble. I això sí que és una realitat. I vostès, quan governen, no fan res per solucionar això. I evidentment, vostès, quan governen, lluiten contra Catalunya i contra els seus municipis. Perquè si fóssim un país, això, això que avui denunciem aquí, aquest infrafinançament, aquest espoli constant, no passaria. I tindríem diners per poder tirar endavant les polítiques necessàries per als nostres veïns i veïnes.

La presidenta

Gràcies. En no assistir el Grup Mixt, passaríem de nou la paraula al Partit Popular per posicionar-se sobre l'esmena.

Juan Fernández Benítez

Sí, gràcies, presidenta. Molt, molt breu. Yo he presentado esta moción en tono constructivo y además el texto es constructivo y mi intervención ha sido bastante constructiva y lo he hecho desde la experiencia de diecisiete años como concejal en el Ayuntamiento de Badalona, en el que he sufrido en primera persona esa desatención de la Generalitat hacia los ayuntamientos, porque no puede ser que los ayuntamientos seamos la financiera y el cajero automático de la Generalitat. No puede ser que los ayuntamientos reciban limosna mientras la Generalitat crece desmesuradamente y aumenta su macroestructura de forma pornográfica.

Pero, miren, la ley Montoro y yo me manifestar públicamente –y no es nada nuevo lo que voy a decir ahora– yo no estoy de acuerdo con la integridad de la ley Montoro. Hay cosas que me gustan, de la ley Montoro, y hay cosas que no me gustan. Y lo dije públicamente en su momento, cuando era concejal de Gobierno en el año 2014, 2015 y lo digo ahora en esta comisión, pero debemos reconocer que la ley Montoro lo que consiguió es sanear unas unas administraciones que estaban en ese momento arruinadas. Pero hay otras cosas, hay otras cuestiones en las que no estoy de acuerdo.

Pero, miren, aquí hay una cuestión y es que, para subirse al púlpito a dar lecciones de credibilidad, hay que poder. Y, mirin, ustedes, desde los comuns, desde el partido socialista, desde la CUP, han gobernado ayuntamientos y cuando hablan de privatización, pues oiga, pregúntenle a sus compañeros que cuál es su gestión en

Badalona. No ha habido mayor máquina de privatizar que los Comuns, Izquierda Unida e Iniciativa per Catalunya en Badalona. Pregúntele a sus compañeros.

Incluso la CUP, que tuvo la oportunidad...

La presidenta

Anem acabant, si us plau.

Juan Fernández Benítez

Ya acabo. Que tuvo la oportunidad, con su insigne alcaldesa, Dolors Sabater, de municipalizar el servicio de limpieza y no lo hizo. Por lo tanto, oiga, para dar lecciones, mejor se podrían estar calladitos. Pero en todo caso, mire, el Partido Socialista y los Comuns llevan gobernando siete años y siete años que han tenido la oportunidad de derogar la ley. ¿Por qué no lo han hecho?

La presidenta

Procediríem, a continuació, a la votació d'aquesta proposta. Algú vol demanar votació separada dels punts per les seves intervencions? (*Remor de veus.*) Perfecte. Procediríem a la votació del punt 1.

Vots a favor?

Per... No, perdó, unanimitat, no. Vots a favor grups de Junts, del Partit Popular, de Vox, del Partit Socialista, dels Comuns i de la CUP. Si no vaig errada, serien un total de 14 vots.

Vots en contra?

Cap vot en contra.

I abstencions?

Tres abstencions. Per tant, quedaria aprovat aquest primer punt. El segon punt.

Vots a favor?

Vots a favor dels grups de Junts, del Partit Popular, de

Fitxer 24CAI13

Vox. En total serien 7 vots.

Vots en contra?

El partit socialista i els Comuns serien 6 vots.

I abstencions?

El grup d'Esquerra Republicana i el grup de la CUP. Per tant, hi hauria 4 abstencions.
Quedaria aprovat per 7 vots favorables.

Proposta de resolució sobre la participació d'empreses israelianes a esdeveniments de Fira de Barcelona

250-00747/15

Aprovant-se aquesta proposta de resolució, passariem a continuació, a la que fa referència a la participació d'empreses israelianes a esdeveniments de Fires de Barcelona, presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns i pel diputat Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Avui parlem de nou en aquesta comissió de la Fira de Barcelona, però també en el sentit de quina posició vol tenir Catalunya sobre el genocidi contra el poble palestí. Davant d'un crim d'aquesta magnitud, no hi ha neutralitat possible. La neutralitat sempre juga a favor de l'opressor. A Gaza hi ha ciutats arrasades, hospitals destruïts, milers de criatures assassinades i una població civil sotmesa a fam i a desplaçament forçós. El Tribunal Internacional de Justícia ha dictat mesures recordant a tots els estats que tenen l'obligació de no ser còmplices ni directa ni indirectament d'aquests crims.

I en aquest context, què té a veure la Fira de Barcelona? Doncs molt. És un consorci públic, Generalitat, Ajuntament i Cambra de Comerç. És un motor econòmic, sí, però també és aparador internacional dels valors que representem com a país. I el que passa a Fira parla de nosaltres. Els últims anys diversos salons han comptat amb pavellons oficials d'Israel i amb empreses que no només fan tecnologia, sinó tecnologia vinculada directament a l'aparell militar israelià. Tot això passa malgrat que aquest Parlament, el 24 de juliol de 2025, va condemnar els actes de genocidi,

va exigir interrompre les relacions institucionals amb el govern d'Israel i va acordar que no hi hagués pavellons ni empreses que es lucrin de l'ocupació, l'*apartheid* o el genocidi a la Fira.

I aquesta és la raó de la nostra proposta de resolució: que els acords del Parlament es compleixin i que la coherència institucional no sigui paper mullat. I deixem-ho clar: això no és contra el poble d'Israel, ni contra la tecnologia, ni contra la innovació. Això va de no ser còmplices d'un govern investigat per genocidi i d'empreses que es lucren de l'ocupació i de l'*apartheid*. Si fossin empreses d'un altre país en la mateixa situació, defensaríem exactament el mateix.

Amb aquesta proposta de resolució demanem dues coses molt senzilles: que el govern impedeixi pavellons oficials d'Israel i d'empreses que es lucren del genocidi o l'ocupació en qualsevol esdeveniment de la Fira, tal com ja va acordar aquest Parlament. I en segon lloc, que totes les institucions públiques actuïn d'acord amb el dret internacional i els drets humans, evitant qualsevol relació que impliqui complicitat.

Catalunya s'ha reivindicat sempre com un territori de pau i de drets humans, i això vol dir no posar la catifa vermella a qui contribueix a vulneracions gravíssimes d'aquest dret internacional. Per dignitat democràtica, per coherència institucional i pel respecte als drets humans, us demanem el vot favorable.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. No s'han presentat esmenes i, per tant, procediríem a passar el torn de paraula al Grup Parlamentari de Junts amb la diputada Freixa.

Lluís Mijoler Martínez

Bé, Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, doncs, també d'aquesta proposta de resolució, agrair el suport dels Comuns i tot el seu suport a la Fira de Barcelona i com la qualifiquen, ja que no sempre havia estat així i, per tant, això ho agraiem moltíssim.

Però anem a la moció i volem dir-los, en primer lloc, doncs, que coincidim plenament amb les dues idees que volen posar aquí, que és la coherència política i després la

defensa dels drets humans, de la pau i també de la cooperació internacional. Llavors, en relació amb això, nosaltres voldríem apuntar dues coses pel que fa a la prohibició de la participació del govern d'Israel o d'empreses vinculades amb el govern d'Israel a qualsevol congrés o fira de la Fira de Barcelona. I ens agradaria que, més enllà del debat, que no cal perquè crec que tots els partits, també Junts per Catalunya, ens hem posicionat reiteradament en contra de la situació i de la vulneració dels drets humans a la regió de Gaza, crec que no hem de centrar la proposta aquí, sinó que l'hem de centrar concretament en la coherència política.

Llavors a nosaltres, el que ens agradaria preguntar als Comuns i també al partit socialista, ja que veig que riuen tant, és què en pensen de la seva participació, sobretot del Govern de la Generalitat, que reiteradament ho ha exercit a la vista de tothom..., què en pensen de la participació del govern xinès i també de les empreses vinculades amb el govern xinès a qualsevol acte o seminari o congrés de la Fira de Barcelona? També proposaran boicots? Perquè si tenim clar que les Nacions Unides han manifestat reiteradament, han acusat el govern xinès dels seus delictes contra lesa humanitat amb el poble uigur, doncs ens agradaria saber quin és el seu posicionament. També ens agradaria saber si avalaran boicot contra les empreses turques. Recordem també a Nacions Unides que s'ha verificat en més d'una ocasió l'assassinat i la repressió continuada contra diversos col·lectius per part de l'Estat turc.

Llavors nosaltres, aquí, el que creiem que s'ha de centrar molt és que de què estem parlant avui, perquè vostè mateix deia que no volia fer referència als ciutadans d'Israel ni de Palestina, sinó que estava fent referència a un concret govern. Per tant, jo els pregunto a tots vostès: avui, com vol quedar Catalunya? O sigui, ¿Catalunya serà la que qualificarà en primera lliga i segona lliga les vulneracions dels drets humans al món amb aquesta proposta que aprovarem avui? Jo crec que no podem denunciar una vulneració de drets humans i silenciar tota la resta. Creiem que tots els pobles i nacions mereixen un respecte pels seus drets.

Creiem que Catalunya ha estat i ha de continuar sent una veu clara a favor de la resolució del conflicte i especialment d'aquest conflicte que tanta, tanta violència i tanta misèria ha causat a la seva població, a favor d'un futur de pau i no pas d'un

futur d'enfrontament. Creiem que cal treballar per un acord que encara és massa feble –vaig acabant, presidenta– perquè és l'única escletxa que podem tenir de futur. I creiem que cal apostar per una solució pacífica entre els dos estats i, com ha defensat Junts per Catalunya, garantir la convivència pacífica i un futur digne tant d'Israel com de Palestina.

Per tant, tornem a situar Catalunya allà on pertoca, al costat de la pau, del dret internacional i del respecte coherent i no selectiu cap als drets humans.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, tindria la paraula el grup d'Esquerra Republicana amb la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí. Moltes gràcies. Avui, en aquesta proposta de resolució parlem de coherència de polítiques, de coherència de les polítiques públiques al nostre país i ja s'ha explicat, però ho volem reiterar. Catalunya sempre ha estat històricament un territori compromès en la defensa dels drets humans, en la defensa de la pau i de la cooperació internacional. I en aquest marc, les institucions públiques catalanes han d'actuar amb coherència i amb responsabilitat, assegurant que els espais i els recursos públics no serveixin per legitimar ni per promoure activitats que puguin contravenir el dret internacional humanitari o vulnerar drets fonamentals.

I amb relació al conflicte que ens ocupa i al cas concret, justament recordar, així ho fa també la mateixa proposta de resolució en l'exposició de motius, que el Tribunal Internacional de Justícia ha admès a tràmit una investigació sobre possibles crims de genocidi comesos per Israel i, a més, mesures provisionals en què insta tots els estats –per tant, això també ens interpel·la– a prevenir i evitar qualsevol acció que pugui suposar complicitat a aquests crims. I al mateix temps, aquest mateix tribunal reafirma que l'ocupació israeliana de Palestina és contrària al dret internacional.

Doncs bé, en això ens basem per debatre aquí, per posicionar-nos també com a país i com a Parlament. I no només ho fem avui, sinó que el passat juliol el mateix Parlament de Catalunya ja va condemnar els atacs i tots els actes a la situació de

genocidi de l'Estat d'Israel contra la població civil palestina. Es va explicitar que aquesta situació contravenia, contravé la Convenció de la Prevenció i la Sanció del Delicte de genocidi i les Convencions de Ginebra i el Dret Internacional Humanitari. Es va aprovar també en aquesta resolució interrompre les relacions institucionals amb l'actual Govern d'Israel fins que es restableixi el respecte al dret internacional humanitari i a les resolucions de les Nacions Unides.

I en aquest sentit és on també es va interpel·lar directament a Fira de Barcelona, en el sentit de traslladar-li al seu consell d'administració que no hi hagi pavellons del govern d'Israel, ni empreses d'armament o de qualsevol altre sector que es lucren del genocidi, de l'ocupació, de la situació d'*apartheid* i de colonització del poble palestí. I, per tant, trobem coherent que Catalunya, que és un país de pau, que és un país de cooperació, que és un país de defensa dels drets humans, davant d'aquesta situació de genocidi, davant del pronunciament del Tribunal Constitucional i davant del fet que el propi Parlament de Catalunya en Ple, a través d'una resolució, ja s'ha manifestat d'aquesta manera, puguem aprovar aquesta proposta de resolució que justament va en la línia d'interpel·lar a Fira de Barcelona, que forma part d'aquest..., bé, que està formada per un consorci en el qual hi formen part la Generalitat, l'Ajuntament i la Cambra de Comerç de Barcelona, doncs que es pugui explicitar i es pugui complir, doncs que es prenguin totes les mesures necessàries perquè en cap congrés o cap activitat o exposició doncs hi hagi representació ni del govern d'Israel, ni d'empreses que es lucren a través de l'armament i, per tant, de la guerra.

De fet, vam parlar d'això fa pocs dies en la comissió també d'Esports. En aquell moment, doncs, era que en les activitats o esdeveniments esportius no hi pogués haver equips patrocinats pel govern d'Israel. És coherent, per tant, que ho fem en tots els àmbits. Allà, per exemple, es va posar de manifest totes les sancions que sí que s'han posat o exclusions que s'ha posat amb Rússia pel cas de la guerra d'Ucraïna. En això sí que Junts per Catalunya hi està d'acord. Però ara, quan parlem d'aquest conflicte i quan parlem dels drets humans que s'han de garantir també a Palestina, llavors tenen molts més dubtes, per no dir que no ho veuen gens.

Per tant, nosaltres, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, doncs votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, el diputat Fernández.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, presidenta. Hoy debatimos una propuesta de resolución presentada por el grupo de los Comuns que pretende vetar la participación de empresas israelíes en eventos de la Fira de Barcelona. Y conviene que digamos las cosas por su nombre: Esto no es una medida económica, no es una medida diplomática, ni es una medida orientada a favorecer la paz. Esta parte de una estrategia mucho más amplia de la izquierda española para convertir a Israel, a su gobierno, a su sociedad y a su tejido económico en un objetivo político a abatir. Porque lo que aquí se plantea no es un desacuerdo con un gobierno concreto, como podría ocurrir en cualquier democracia, no. Lo que plantean los Comuns es un castigo global a un país entero. Y eso, diputados, no es política internacional. Es persecución. Hoy a las empresas, ayer a un equipo de baloncesto israelí y a un cantante en Eurovisión.

Y es especialmente sorprendente o revelador que esta propuesta venga precisamente de quienes durante años han denunciado –con razón o sin ella, no voy a entrar en ello– el bloqueo de Estados Unidos a Cuba, pero fíjense en la paradoja. Ahora ustedes están pidiendo hacer exactamente aquello que llevan décadas criticando con una diferencia fundamental: Cuba o Venezuela son una dictadura, un régimen comunista y autoritario que se ha autoexcluido del mundo democrático y moderno. Y, pese a ello, Estados Unidos o el resto del mundo occidental han recibido y protegido a millones de cubanos o venezolanos perseguidos por estos regímenes.

Israel, en cambio, más allá de que estamos de acuerdo o no con su gobierno, que es otro debate, es una democracia plena, reconocida internacionalmente, con instituciones sólidas, diversidad política, libertades individuales, prensa independiente y un nivel de pluralismo que ya quisiéramos ver en muchos de los países que ustedes protegen y defienden, y jamás critican.

Y aun así ustedes nos proponen..., no proponen dialogar, no proponen cooperar, no proponen mediar. Ustedes proponen vetar, ustedes proponen excluir. Ustedes proponen levantar un muro económico y político contra todo el que represente Israel. Así que no nos engañemos, su lucha no es contra el gobierno de Israel. Su lucha es contra la propia existencia de Israel como nación moderna, tecnológica, democrática y occidental. Una nación que simboliza valores de libertad individual, de innovación, de pluralismo y de progreso, que aparentemente incomodan a ciertos sectores de la izquierda radical.

Y esto, diputados, no solo es injusto. Es profundamente peligroso, porque la izquierda que hoy impulsa este veto no actúa desde la defensa de la paz ni desde la defensa de los derechos humanos. Actúa desde la intolerancia ideológica alineada con movimientos que, bajo una apariencia de justicia social, persiguen en realidad debilitar las democracias occidentales. Movimientos que señalan a Israel, no por lo que hace, sino por lo que representa: la resiliencia de una democracia en una región dominada por regímenes autoritarios.

Vetando a empresas israelíes, ustedes no ayudan a nadie. No ayudan a los palestinos. No ayudan a la paz. No ayudan al diálogo. Lo que sí hacen es castigar a científicos, a emprendedores, a trabajadores y a ciudadanos que nada tienen que ver con sus obsesiones ideológicas. Diputados, no podemos permitir que el Parlament de Catalunya se utilice para legitimar estrategias de señalamiento y exclusión. No podemos aceptar que se imponga un veto comercial por razones puramente ideológicas. No podemos convertir Cataluña en un territorio donde se discrimina empresas por su nacionalidad, especialmente cuando esa nacionalidad es la de una democracia aliada.

La presidenta

Diputat.

Juan Fernández Benítez

Ustedes, ¿qué pretenden, señores dels Comuns? ¿Que les compremos metralletas a los rusos? ¿Que les compremos tanques a los chinos? ¿Ustedes trabajan para esto o trabajan por la democracia? Si trabajan por la democracia, hagan otra cosa.

La presidenta

A continuació, per part del Grup Parlamentari de Vox en Catalunya.

Joan Garriga Doménech

Si fuese por los comunistas de En Comú Podem no tendríamos ni empresas, ni ferias, ni trabajo, ni derechos humanos, ni paz. De hecho, no tienen ni coherencia. Porque ¿por qué no piden también acabar con la persecución permanente de los cristianos en Nigeria o, por ejemplo, con las víctimas del comunismo en Venezuela, Cuba o China? Lo dicho, lo suyo es obsesión e hipocresía.

La presidenta

Seguiríem amb el torn de paraula, en aquest cas, de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Bé, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposta, i més tenint en compte que aquest Parlament ja es va acordar en la Resolució 341/15 del Parlament de Catalunya

Fitxer 24CAI14

doncs un seguit de mesures que nosaltres entenem que si s'han aprovat, s'han d'aplicar. I si d'altres partits realment els preocupa la situació de molts altres països en aquest planeta que realment fa anys que s'ha convertit en un fomer de guerres i de matances i de tot això, escoltin, presentin propostes i en parlarem i les votem. Ara, aquí estem parlant del genocidi que pateix Palestina per part d'Israel, que és una obvietat. Per tant, tot el nostre vot a favor.

La presidenta

En no assistir al Grup Mixt i en ser absent, passàriem el torn de paraula al grup parlamentari que dona suport al govern amb el diputat Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta. Mirin, el desastre humanitari que Netanyahu ha estat perpetrant a Gaza i a Cisjordània és una infàmia que quedarà recordada com un dels episodis més foscos dels llibres d'història del segle XXI. I això m'ho han sentit a dir en diverses ocasions i tant des del Govern de la Generalitat com també el Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar i també altres grups d'aquesta cambra, el que hem fet és intentar posar en la mesura de les nostres competències fre aquest genocidi.

També –i això potser no serà per riure, sinó més aviat plorar– recordar que aquest Parlament, el Ple d'aquest Parlament no ha condemnat el genocidi perquè el grup de Junts no hi va donar suport, a aquesta condemna. Per tant, quan parlem de coherència, parlem de coherència. Si aquest Parlament ho ha fet ha estat a la Comissió de la Unió Europea i Acció Exterior, on en reiterades ocasions s'han presentat propostes de resolució, acordades per una majoria de grups parlamentaris, que han fet no només aquesta condemna del genocidi, sinó també el de demanar accions concretes per part del Govern de la Generalitat de Catalunya per aturar aquest genocidi. I aquest és el marc d'aquesta proposta de resolució i aquest era el marc de la resolució que es va aprovar el juliol del 2025. Per què? Perquè això no és ni vetar ni excloure cap país. Això és exactament exercir i posar sobre la taula les mateixes pressions davant d'un genocidi a Palestina que davant de l'ocupació i una guerra il·legal de Rússia sobre Ucraïna. Exactament les mateixes. I allò que la Unió Europea va posar sobre la taula davant d'Ucraïna és el que hauria d'haver fet davant de Palestina. I en això uns grups d'aquesta cambra hi estem a favor i n'hi ha d'altres que no. I a sobre, i a sobre, acaben sent titelles trumpistes que no fan res més que arrossegar els discursos de l'extrema dreta, que sembla que els han acabat comprant.

En qualsevol cas, el Grup Parlamentari Socialista sí votarà a favor d'aquesta proposta de resolució, entre altres qüestions, perquè amb les diferents compareixences que s'han dut a terme per part del Consell de la Unió Europea i Acció Exterior, el mateix conseller de la Presidència i el conseller d'Esports, el conseller d'Empresa i Treball ja es va donar resposta a la qüestió sobre la participació en fires i esdeveniments internacionals. De fet, el Govern i el mateix conseller ja va traslladar al consell d'administració de Fira Barcelona la voluntat de

garantir que l'administració de la Generalitat no mantingui cap relació institucional ni econòmica amb empreses que operin il·legalment, que és el que recull aquesta resolució.

En aquest marc, i en la celebració de l'edició del 2025 de l'Smart City World Congress, ja es va garantir que no hi hagués cap pavelló oficial de l'Estat d'Israel ni presència institucional del país. Per tant, aquesta serà la línia del Govern de Catalunya: donar sortida a allò demanat pel Parlament de Catalunya en la resolució i exercir les mateixes accions de pressió davant d'aquest genocidi i esperant que aquest alto el foc sigui una realitat al més aviat possible.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputats, diputades. No s'han presentat esmenes.

Lluís Mijoler Martínez

Presidenta, demano la paraula en virtut de l'article 87, per al·lusions. La diputada Freixa ha dedicat bona part de la seva intervenció a interpel·lar directament i fer-me preguntes i voldria contestar-li per un temps de quinze segons.

(Pausa.)

La presidenta

Ara, sí? Crec que s'han fet referència els diferents diputats i diputades que han intervingut i contestar, doncs, obriríem un torn que crec que és innecessari i s'han quedat, crec que molt clares les posicions dels diferents grups i el que votaran. De fet, crec que no cal ni votació separada, hi podríem votar-ho conjuntament els dos punts en bloc. Sí? Votació separada?

Lluís Mijoler Martínez

Manifesto la meva disconformitat perquè, insisteixo, la meitat de la seva intervenció han estat: «Pregunto al diputat dels comuns què faria si...» Li volia contestar només amb quinze segons, però si no em dona la paraula, presidenta, no passa res. Passem a votar.

La presidenta

És que obrirem un debat i llavors hauríem de fer tots dos. Vull dir que crec que en aquest cas no és l'objectiu d'aquesta proposta i que a més s'ha replicat en les diferents comissions i, per tant, tots els grups s'han pogut expressar pel que fa als diferents departaments i la seva vinculació.

Passaríem, per tant, a la votació. Procediríem al punt 1 en primer lloc.

Vots a favor?

Vots a favor del grup Socialista, d'Esquerra Republicana, dels Comuns i de la CUP, 9 vots.

Vots en contra?

Tres vots.

Abstencions?

Quatre vots. Per tant, quedaria aprovada per 9 vots favorables.

A continuació, al segon punt:

Vots a favor?

Vots a favor de Junts, del Partit Socialista, d'Esquerra Republicana, dels Comuns i de la CUP. Per tant, 14 tretze vots. 13 vots.

Vots en contra?

Tres vots en contra.

Per tant, quedaria aprovada per 13 vots a favor.

Proposta de resolució sobre les cessions del president del Govern de l'Estat al separatisme com a colofó de dècades de cessions del bipartidisme

250-00763/15

Ara sí, passaríem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre les cessions del president del govern de l'Estat al separatisme com a colofó de dècades de cessions del bipartidisme. Presentada pel Grup Parlamentari de Vox en Catalunya, cedeixo la paraula al portaveu Garriga.

Joan Garriga Doménech

Molt bé. Gràcies, presidenta. Bé, el separatisme és un problema a casa nostra. Vol trencar Espanya, la nació més antiga d'Europa, amb més de cinc-cents anys d'història. Parteix Catalunya en dos i el seu discurs d'odi a Espanya genera enfrontament i divisió i com a arma utilitza la demanda permanent de cessions competencials de l'Estat i com a protagonistes essencials d'aquestes cessions tenim el bipartidisme, el PSOE i el PP.

El bipartidisme ha traït la unitat territorial d'Espanya i la igualtat entre espanyols durant dècades, utilitzant els recursos públics com a moneda de canvi per mantenir-se al poder i cedint davant interessos separatistes que volen destruir la nació i la igualtat entre espanyols. Des de l'Estat de les autonomies, tant els governs del PP com del PSOE han facilitat aquesta fragmentació de la nació amb mesures com el traspàs de competències en educació, seguretat, sanitat, llengua. I tenim molts exemples, començant per la UCD amb el tema de l'educació, el PSOE, la Ertzaintza, la cessió d'impostos, el PP, expulsant la Policia Nacional i la Guàrdia Civil dels carrers de Catalunya, imposant els Mossos d'Esquadra, acceptant les multes lingüístiques a l'espanyol i més cessió d'impostos a les autonomies en ITP, successions i donacions i patrimoni i IRPF.

Es van vendre per descentralitzar. (*Remor de veus.*) Van dir que descentralitzar aportaria eficàcia i proximitat, i és mentida. El que ha portat és desigualtat i ciutadans de primera i de segona. Han creat disset administrats que competeixen entre si, competeixen per trencar la unitat de mercat i la igualtat de la llei davant..., de la llei i dels espanyols. Han fragmentat la hisenda pública, per exemple, per alimentar una despesa política supèrflua mentre els serveis públics col·lapsen.

I arribem al moment actual amb un govern de Sánchez que ha convertit la Moncloa en una sucursal dels enemics d'Espanya. Ha indultat colpistes. Ha rebaixat la malversació perquè robar diners públics surti barat als seus socis de govern i ha aprovat una infame i injusta llei d'amnistia. I per què? Per millorar la vida dels catalans, dels espanyols? Doncs els resultats parlen per si mateix: atur estructural, crisi de l'habitatge, una inseguretat creixent al carrer, especialment alarmant per a les dones, importada per les seves polítiques de fronteres obertes.

I per tot això, VOX presenta aquesta proposta a tots els Parlaments d'Espanya, a tots els parlaments regionals i al Congrés dels Diputats, amb quatre pilars fonamentals de sentit comú. Primer, rebuig total a aquestes cessions que trenquen la unitat d'Espanya i la igualtat entre espanyols. Segon, fi de la negociació amb els partits separatistes. Acabar amb aquest xantatge permanent. Tercer, la il·legalització dels partits separatistes, aquells que volen trencar la convivència, traïr la nostra història i que només porten odi i enfrontament. I quatre, començar un procés de recuperar les competències de l'Estat en sanitat, educació, justícia i seguretat.

La presidenta

No havent-se presentat esmenes, a continuació, passàrem la paraula al Grup Parlamentari de Junts amb la diputada Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Gràcies, presidenta. Per anunciar el nostre vot desfavorable.

La presidenta

Gràcies. Per part del grup d'Esquerra Republicana, el diputat López.

Oriol López Mayolas

Gràcies, presidenta. Podríem dir moltes coses sobre el que ha comentat el diputat Garriga. Benvinguts. Benvinguts a la democràcia, a veure si arriben.

La presidenta

Seguiríem en aquest cas amb el Grup Parlamentari del Partit Popular, amb el diputat Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Avui Vox ens presenta una proposta de resolució on posen de manifest el seu model d'organització i estructuració de l'Estat i nosaltres creiem que és legítim i evidentment tenen tot el dret a fer-ho i a defensar ho, però em permetran també que posar de manifest que aquest no és el model del Partit Popular. Un model d'estat, el de VOX, que requeriria la reforma agreujada de la Constitució mitjançant la majoria de dos terços del Congrés dels Diputats, la convocatòria d'eleccions, la

ratificació de nou per dos terços de la Cambra i la convocatòria posterior d'un referèndum. Com dic, és el seu model.

Des del Partit Popular tenim claríssim quin és el nostre: la defensa de la Constitució del 78, que, per cert, vam celebrar el quaranta-setè aniversari el passat dissabte; la defensa de la unitat d'Espanya i també de l'Estat de les autonomies. I és per això el per què diem que som l'únic partit constitucionalista que queda a tota Espanya, perquè som l'únic partit que defensa la Constitució en la seva essència.

Vox ja posa de manifest en aquesta proposta que estan per una altra cosa i el PSC està pel desmantellament constitucional mitjançant les cessions i els xantatges inconstitucionals, per tal de que Pedro Sánchez pugui mantenir-se uns dies més al poder. I nosaltres, com dic, estem i perseverem en aquesta defensa de la Constitució i de l'Estat de les autonomies, perquè la gestió de competències per part de les comunitats autònomes no és en sí un problema. Perquè a cas Andalusia, la Comunitat de Madrid, Galícia o Aragó fan un ús deslleial d'aquestes competències? Doncs jo crec que és, evidentment, que no.

El problema no és qui gestiona les competències, sinó com es gestionen i si qui ho gestiona ho fa de manera deslleial amb l'Estat, l'Estat té l'obligació d'actuar per restablir la legalitat i recuperar la normalitat. Per tant, nosaltres seguirem apostant pel nostre model, que és la Constitució, la unitat d'Espanya i les autonomies, i per això mateix votarem en contra.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per part del grup de Vox en Catalunya. Ai, perdó! Era el grup proponent. Passaríem al torn de paraula al grup dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, presidenta. Jo avui a Vox li demanaria una cosa molt senzilla: si us plau, a veure si és possible que algun dia deixin de fer-nos passar vergonya, que ens estalviïn la vergonya de que haguem d'intervenir sobre textos com aquest i ho agrairia perquè el que presenten no és una proposta de resolució. És un article

d'opinió d'*OK Diario* ha passat a PDF i han empleat com a guió del proper vídeo de TikTok.

Però bé, com que això és el Parlament i com deia en una intervenció anterior, no és un plató de televisió per fer vídeos, farem la feina seriosament perquè a la ciutadania i a la democràcia se'ls deu respecte, encara que vostès, senyors de Vox, no en tinguin.

Votarem en contra d'aquesta proposta de resolució i apel·lem a la resta de grups a no normalitzar el que no és normal: que en seu parlamentària es plantegi il·legalitzar adversaris polítics i es qüestionï la pròpia arquitectura democràtica i autonòmica d'aquest país. No, senyors i senyores diputats, això no és normal. Aquest Parlament ha de ser un espai per defensar drets i llibertats, per construir convivència, per abordar els problemes reals de la gent, l'habitatge, la feina, els serveis públics, la transició ecològica, l'emergència climàtica, la desigualtat. No ha de ser l'altaveu d'una internacional de l'odi que vol fer-nos retrocedir dècades.

Nosaltres, els comuns, hi serem sempre per defensar més democràcia, més drets, més pluralisme i més justícia social. Vostès, feixistes, per més soroll que facin, no ens hi faran renunciar.

Moltes gràcies.

I com que em sobra temps, aprofito també per dir que aquell grup parlamentari que vulgui presentar alguna resolució sobre les empreses xineses a la Fira de Barcelona, doncs que ho facin i ho debatrem.

Gràcies.

La presidenta

Per part del grup parlamentari de la CUP.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, llegint aquesta proposta de Vox que de fet potser no hauria de venir aquí, l'haurien de fer al Govern de l'Estat espanyol, però de totes maneres sí que es destil·la el que tots ja sabem, que aquest partit és un clarament d'extrema dreta feixista, que tot el que defensin altres partits democràtics, com poden ser el nostre,

que som clarament independentistes, els molesta, els perjudica i els agradaria que estiguéssim, com diuen aquí, il·legalitzats. I el que no diuen, perquè els agradaria que estiguéssim a la presó

Fitxer 24CAI15

o afusellats, que d'això en saben molt, però només dir-los una cosa: nosaltres no treballem per erosionar la unitat. Nosaltres treballem per tornar el nostre país a la normalitat, perquè vivim en un estat fictici que ve d'una història que ell ni coneix, perquè parla de com l'Estat espanyol fos el més antic i realment el que li falta és llegir els llibres d'història. D'historiadors, eh? No utilitzin aquests científics que sempre vostès parlen, que fan, que diuen només més bajanades. Vull dir, parlem d'historiadors de veritat, perquè vostès després també, fins i tot a la història, la manipulen i se la inventen.

Per tant, nosaltres treballem per tornar al nostre país a la seva condició, que mai hauria d'haver perdut, que és la independència. Nosaltres no tenim cap problema amb els que es considerin..., amb els espanyols, ni amb els altres, ni amb l'Estat espanyol. No tenim cap problema. Només nosaltres lluitem per la defensa dels nostres drets lingüístics, els nostres drets nacionals i perquè el nostre país torni a esdevenir un país amb tots els drets i un país d'aquest planeta.

Per tant, si ens volen il·legalitzar, vostès mateixos, que això ja ho han fet durant molts anys, durant la dictadura, que a vostè li agrada molt portar els vestits d'aquella època, com hem vist en algunes fotos.

La presidenta

Finalment, per part del Grup Socialista Units per Avançar.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Avui debatem una proposta de resolució que més que aportar solucions als problemes reals de la ciutadania, es dedica a reescriure la història, a assenyalar adversaris polítics i qüestionar el marc constitucional i autonòmic que ha

garantit més progrés, convivència i benestar de l'Estat des de la Transició. En primer lloc, és necessari recordar allò que sembla oblidar-se deliberadament: l'estat de les autonomies no és una concessió, sinó una estructura politicoadministrativa reconeguda i garantida per la Constitució del 78, aprovada democràticament per la ciutadania.

Les competències transferides no són cap cessió davant de ningú, sinó el compliment d'un model descentralitzat que ha permès millorar l'eficiència dels serveis públics, adaptar les polítiques a les seves necessitats territorials i apropar el poder als ciutadans. La proposta que avui ha presentat Vox no parla de millorar la sanitat, ni l'educació, ni la seguretat, ni una cohesió social. El que reclama obertament és desmantellar dècades d'autogovern, recentralitzar competències i il·legalitzar formacions polítiques que representen a centenars i milers de persones.

Això, senyors i senyores diputats i diputades, no és coacció, és censura. No és convivència, és exclusió. No és democràcia, és la negació del pluralisme polític que fonamenta qualsevol sistema democràtic modern. També cal denunciar el relat fals i catastrofista segons el qual els governs espanyols de diferents sensibilitats haurien cedit per debilitar l'Estat. Les competències educatives, fiscals o de seguretat no han estat cap regal, sinó el resultat de pactes d'estat, de lleis orgàniques, de reformes estatutàries aprovades en seu parlamentària i, en molts casos, sotmesos a referèndum. Desqualificar tot això és desqualificar la pròpia arquitectura constitucional.

És igualment greu que Vox presenti la il·legalització de partits polítics com si fos un procediment legítim o democràtic. En una democràcia els partits no es prohibeixen per pensar diferent. Se'ls combat políticament amb idees i amb debats, amb treball i no amb mètodes autoritaris. L'única línia vermella és el rebuig de la violència, ja que aquesta ja està protegida per la legislació vigent.

Finalment, afirmar que la descentralització és l'origen de tots els mals, del finançament, de la seguretat, de la convivència o de la desigualtat, és una simplificació que ofèn a la intel·ligència col·lectiva. La ciutadania no necessita discursos de por, sinó polítiques útils, cooperació institucional i respecte entre territoris.

Per tot això, rebutjarem aquesta proposta de resolució perquè ataca el model constitucional que criminalitza el pluralisme polític, promou la recentralització i la confrontació i no aporta cap resposta real als reptes socials, econòmics i institucionals que tenim com a país.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Procediríem ara a la votació. Si els sembla, podem fer-la conjunta, en una sola votació.

Vots a favor?

Un vot a favor.

Vots en contra?

I 14 vots en contra. Sí, oi?, 14, 13, perquè sí, perdó, en faltava un.

Abstencions?

Cap abstenció. Ha votat vostè? (*Remor de veus.*) Perdó, perdó. Doncs queda rebutjada aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

I els portaveus, si es poden apropar un moment per preparar la propera comissió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a...